

SAFRANBOLU

MAYIS - AĞUSTOS - 2019 YIL: 3 - SAYI: 9

TİCARET VE SANAYİ ODASI
113. yıl

İMTİYAZ SAHİBİ
Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası Adına
Yönetim Kurulu Başkanı
Ali Sami ACAR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Yasin DİKMEN

EDİTÖR
Doç. Dr. İsmail ŞAHİN

KAPAK FOTOĞRAFI
Cemil BELDER

GRAFİK TASARIM
Cemil BELDER

İLETİŞİM
+90 (370) 712 16 70
+90 (370) 712 73 92
+90 (370) 712 35 93 (fax)

www.safranbolutso.org.tr
safranbolutso@tobb.org.tr

   /safranbolutso

Belediye İş Merkezi Kat:5
Safranbolu / Karabük

Fotoğraf, Illustrasyon & Grafik tasarımların
tüm hakları ve sorumluluğu sahiplerine aittir.
Kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı
Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre suçtur.

Yayımlanan yazılar kaynak gösterilerek alıntı
yapılabilir. Yazıların sorumluluğu
yazarına aittir.

İÇİNDEKİLER

- 03... MECLİS BAŞKANINDAN
TÜRKİYE İTTİFAKI
FİKRİ İRTİFA KAYBETMESİN
MECLİS BAŞKANI - CENGİZ ÜNAL
- 05... YÖNETİM KURULU BAŞKANINDAN
FAİZ İNDİRİMİNİN
DEVAM ETMESİ ŞART
YÖNETİM KURULU BAŞKANI - ALİ SAMİ ACAR
- 06... TOBB GENEL KURULU,
CUMHURBAŞKANI RECEP TAYYİP ERDOĞAN'IN
KATILIMLARIYLA TOBB'DA YAPILDI
- 08... ATANIN HUZURUNDAYIZ
- 10... USTANIN DİLİNDEN
KUNDURACI
MEHMET ELMACI
- 18... SAĞLIK
DİYET YERİNE SÜRDÜRÜLEBİLİR BESLENME
UZMAN DİYETİSYEN HİLAL DOĞAN
- 20... 42. YAPI FUARINI ZİYARET ETTİK
- 21... SAFRANBOLU TSO YÖREX'E HAZIRLANIYOR
- 22... TEKNOLOJİ
FOTOĞRAFTA RENKLER & MONİTÖRÜN ÖNEMİ
CEMİL BELDER
- 24... BAŞARI HİKAYESİ
BAŞARININ SIRRI ÇALIŞKAN OLMAK,
GÜZEL AHLAKLI VE İYİLİK SEVER OLMAKTIR.
TAHİR DEMİR
- 31... MÜHENDİSHÂNE-İ BAHRİ-İ
HÜMÂYUN'UN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ
DOÇ. DR. İSMAİL ŞAHİN
TOBB AKADEMİK DANIŞMAN
- 32... ÖZEL AÇI KOLEJİ İLE EĞİTİM
İŞ BİRLİĞİ PROTOKOL İMZALADIK
- 33... MY KOLEJ İLE EĞİTİM
İŞ BİRLİĞİ PROTOKOL İMZALADIK
- 36... SÖYLEŞİ
1989-1999 SAFRANBOLU BELEDİYE BAŞKANI
1999-2002 KARABÜK MİLLETVEKİLİ
MUSTAFA EREN
- 44... SAFRANBOLU'DAN İZLER
ARAŞTIRMACI - YAZAR / AYTEKİN KUŞ
- 50... UZMAN GÖZÜYLE
SAFRANBOLU TAPU MÜDÜRÜ
VİLDAN ŞENDEMİR ASRİN
- 54... GEZİ-YORUM
TOPRAĞIN SESİ
ARAŞTIRMACI - YAZAR / HÜSEYİN KARATAŞ
- 60... SAFRANBOLU TSO'DAN HİJYEN EĞİTİMİ

MECLİS BAŞKANINDAN CENGİZ ÜNAL

TÜRKİYE İTTİFAKI FİKRİ İRTİFA KAYBETMESİN

Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın gündeme getirdiği, "Türkiye İttifakı" fikri Türkiye'nin sorunlarına önemli çözümler sunabilir. Türkiye'nin; coğrafi ve siyasi bütünlüğünü ve birliğini koruma ve güçlendirme ve milli değerlerimiz etrafında bir bütün oluşturmak her birimizin ortak paydası olmalıdır. Ancak bu şekilde yeni tip emperyalist saldırılara karşı koyabiliriz. Benzer biçimde ülkemizin kalkınmasına, ekonomik istikrar ve güven ortamının oluşmasına da ancak bu şekilde katkı verebiliriz.

Demokratik değerler ölçeğinde, aynı ülkü ve ideale doğru, birlik içinde rekabet ve hareket etmek hepimizin ortak paydası olmalıdır. Günümüzde, malum olduğu üzere, ekonomiye yön veren en temel parametreler güven ve istikrar endeksleridir. Bu yüzden Türkiye ortak paydası üzerinde buluşmak ve bu yolda emin adımlarla yürümek, her şeyden evvel iş çevrelerine önemli bir kazanım sunacaktır.

Türkiye coğrafi konumu nedeniyle jeopolitik riskleri yüksek bir ülkedir. Bu gerçek yadsınamaz, görmezden gelinemez. O halde bu jeopolitik riski bertaraf veyahut asgariye indirmenin yolu, tüm vatandaşlarımızın hak ve menfaatlerinin korunduğu, demokratik ilke ve ölçütlerin yön verdiği bir anlayıştan geçmektedir. Hiçbir vatandaşın ötekileştirilmediği, üretime koşulduğu, hiç kimsenin gelecekte endişe duymadığı ortak bir paydanın inşası, Türkiye'nin acilen meşgul olması gereken önemli bir meseledir. Türkiye için istikrarlı ve güçlü ekonominin yolu şüphesiz bu duraktan geçmektedir.

Cari açığı yapısal sorun olmaktan çıkarmak, ihracatıyla, istihdamıyla, yatırımlarıyla büyümeyi desteklemek, ürün çeşitliliğine giderek ülkemizin rekabet gücünü artırmak ve yastık altında tutulan tasarrufların finansal sisteme girebilmesi için Türkiye'nin yıpranan özgüveninin yeniden onarılması ve kapsayıcı yeni değerlerin inşa edilmesi gerekiyor. Sözün kısası, makroekonomik politikalar ve uzun vadeli sektörel öncelikleri tayin eden ekonomik parametreler kadar toplumsal mutabakatın sağlanması önem arz etmektedir.

Toplumsal mutabakatın yarattığı pozitif hava, doğal olarak iş ve yatırım ortamını olumlu yönde etkileyecek ve sonuçta, özel sektör odaklı yatırımların önünü açacaktır. Bu sebeple piyasalara yön veren psikolojinin tanımlanmasını iyi yapmak, son derece önemlidir. Sözün kısası, yatırımcının iş yapma, finansal risk alma ve piyasa koşullarından kaynaklanan baskıyı göğüslenme cesaretinin yükseltilmesi son derece mühim bir durumdur. Sonuçta, yatırım yapma kararının matematik, ekonomi ve psikolojinin bir birleşimi olduğu düşüncesini sürekli hatırdan tutmakta fayda vardır. Türkiye İttifakı fikri bu nedenle üzerinde durulması ve mutabakatla inşa edilmesi gereken kayda değer bir düşüncedir.

FAİZ İNDİRİMİNİN DEVAM ETMESİ ŞART

Türk reel sektörünün en büyük beklentisi faizlerin ve enflasyonun düşük olduğu bir piyasa düzenidir. Geçen yılın Ağustos ayında baş gösteren kur kriziyle birlikte ülkenin piyasa dengesi sarsılmış ve reel sektör zor bir süreç ile yüzleşmek durumunda kalmıştı. Piyasaların umulan düzeyde yeniden dengeye gelebilmesi için faiz, kur ve enflasyon baskısının minimize edilmesi gerekiyor. Bu çerçevede Merkez Bankası'nın 425 baz puanlık faiz indirimine gitmesi ekonomiye yeni bir umut oldu.

Türkiye'nin büyüme ve kalkınma gibi iktisadi hamleleri yapabilmesi bol ve ucuz paranın piyasalarda yer almasıyla mümkündür. Böylece yatırımcılar düşük faiz hadlerinden borçlanmayı göze alabilecek ve nihayetinde yeni yatırımların önü açılacaktır. Dolayısıyla Merkez Bankası'nın faiz indirimlerine devam etmesi ve diğer bankaların buna ayak uydurması piyasaların en büyük beklentisidir.

Şimdilerde ekonomik verilerin yeniden pozitif yönde sinyaller vermesi sevindirici gelişmelerdir. Bu trendin bozulmadan devam etmesinin ekonomiye olumlu bir katkı koyacağı açıktır. Türkiye'nin S-400, F-35 ve Doğu Akdeniz sondaj meselelerinden ekonomik ve siyasi bakımdan az hasarla çıkması, piyasalarda rahatlatıcı somut bir etki yarattı. Nitekim bu sorunların büyük ekonomik krizlere yol açabileceği yönünde güçlü beklentiler piyasaları esir almıştı. Fakat korkulan olmadı ve Türkiye'ye çok sert yaptırımlar gelmedi. Bu sorunların geride kalmasıyla birlikte piyasaların hızlı bir toparlanma sürecine girmesi ve ardından gelen faiz indirimleri ekonomik kırılganlığın ortadan kalkmasına neden oldu. Türkiye'nin seçim sürecinden çıkması, uluslararası tartışmalı meselelerin geride kalması Türk ekonomisi için yeni fırsatlar sunmaktadır.

İlk etapta, faiz indirimleri ve kredi vadelerinin uzatımı konut piyasasına olumlu bir katkı sunacaktır. Bu vaziyetin Ağustos 2018'den beri devam eden talep daralmasını ortadan kaldıracığı düşünülmektedir. Ancak, yine de, vatandaşların alım gücünü yükseltecek mali politikalara ihtiyaç duyulmaktadır. Bu çerçevede faiz indirimi her ne kadar piyasalar için önemli bir adım olsa da tek başına yeterli değildir. Diğer taraftan ülkedeki yatırım eğiliminin de yükselmesi önem arz etmektedir. Bunun gerçekleşebilmesi için geleceğe yönelik güvenin de artması gerekiyor. Bu noktada ister iktidarda ister muhalefette bulunsun, tüm siyasilerimize ülkemiz adına önemli görevler ve sorumluluklar düşmektedir.

TOBB GENEL KURULU, CUMHURBAŞKANI RECEP TAYYİP ERDOĞAN'IN KATILIMLARIYLA TOBB'DA YAPILDI

www.safranbolutso.org.tr

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin (TOBB) 75'inci Genel Kurulu Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın da katılımıyla, TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi (ETÜ) Salonu'nda gerçekleştirildi. TOBB Başkanı M. Rifat Hisarcıklıoğlu genel kurul konuşmasında 'birliğimiz ebedi, gündemimiz ekonomi' temasına vurgu yaparak, iş dünyasının önümüzdeki süreçte gündemin ekonomi olmasını istediğini söyledi. Hisarcıklıoğlu, "Sayın Cumhurbaşkanımızın icracı ve reformcu iş yapma tarzıyla ekonomide yeniden atılıma geçeceğimize inanıyoruz. Hiçbir engel, aşamayacağımız kadar büyük, hiçbir duvar yıkamayacağımız kadar güçlü değil. Gün, elbirliğiyle ayağa kalkıp koşma günü" ifadesini kullandı.

Yaklaşık 1 senedir genel ve mahalli seçimlerle devam eden seçim sürecinin geride kaldığını hatırlatan TOBB Başkanı, "Önümüzde 4 yıllık seçimsiz bir dönem var. Bu fırsatı iyi değerlendirmeli, kesintisiz bir icraat dönemine çevirmeliyiz. İstikrar sürsün, Türkiye reformlarla büyüsün" dedi. Hisarcıklıoğlu, ekonomiyi gündemin ilk maddesi yapma önerisinde bulunurken, rekabet gücünü artıracak yapısal reformları arka arkaya hayata geçirmek gerektiğini vurguladı.

TOBB Başkanı M. Rifat Hisarcıklıoğlu, "Zira ekonomide atılacak çok adım yapılacak çok iş var. Hükümetimiz seçim

öncesinde bunun sinyalini verdi. Seçimler geride kaldığına göre artık hızla harekete geçilmesini bekliyoruz" diye konuştu.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan

Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi Sosyal Tesisi'nde düzenlenen TOBB 75. Genel Kurulu'nda konuştu. Ahiliğin ve lonca teşkilatının bugünkü mirasçısı olan TOBB'un en başından beri hep birlikte çalıştıkları, yol yürüdükleri bir kuruluş olduğunu aktaran Erdoğan, ekonomi başta olmak üzere ülkenin geleceğine ilişkin hemen her konuda iş dünyasıyla istişareye özel önem verdiklerini söyledi. Aldıkları tüm kararların ortak aklın, ortak ihtiyaçların ve ortak vicdanın ürünü olması için gayret gösterdiklerini dile getiren Erdoğan, Ankara ve tüm şehirlerde iş dünyasının bu en büyük çatısının genel kurullarına, ekonomi şuralarına, ödül törenlerine ve diğer pek çok etkinliğine katılarak yol arkadaşlığını güçlendirdiklerini ifade etti. Her vesileyle ülkenin ve şehirlerin sorunlarını, taleplerini, beklentilerini konuştuklarını, tartıştıklarını ve birlikte çözüm yolları geliştirdiklerini anlatan Erdoğan, sözlerini şöyle sürdürdü: "Ülkemizin 81 şehrinde faaliyet gösteren 365 oda ve borsamız büyük ve güçlü Türkiye davamızın ete kemiğe büründürülmesinde lokomotif görevi ifa etti. Oda ve

borsalarımız kendilerini çağın yeniliklerine uydurarak, dijitalleşmeyi hızlandırarak hem verdikleri hizmetlerin kalitesini yükselttiler hem de daha derinlemesine analizler yapma imkânına kavuştular. Biraz sonra en iyi hizmet veren oda ve borsa temsilcilerine ödülleri takdim edilecek. Türkiye'yi 2023 hedeflerine inşallah yine birlikte ulaştıracacağız. İş dünyamız kendini geleceğe ne kadar hızlı hazırlarsa biz de o hedeflerimize o derece çabuk varırız. TOBB çatısı altında bir araya gelen 1,5 milyon girişimcimiz, temsilcisi oldukları yatırım, ihracat, istihdam dinamikleriyle

geleceğimizin de güvencesidir. Sizin azmi, çalışkanlığı, dirayeti ve kabiliyetiyle önümüze çıkartılan engelleri birer birer aşarak hedeflerimize doğru yürümeye devam ediyoruz. Sizler ürettiğiniz, istihdamı artırdığınız, ihracatı yükselttiğiniz, yatırımlarınıza devam ettiğiniz, yeniliklere açık olduğunuz sürece Allah'ın izniyle bu ülkenin ve milletin önünde kimse duramaz. Türk malı ifadesi artık dünyanın dört bir yanında kalitenin sembolü haline gelmişse bu başarının altında sizin imzası var."

ATANIN HUZURUNDAYIZ

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin (TOBB) 75. Genel Kurulu nedeniyle TOBB Başkanı M. Rifat Hisarcıklıoğlu'nun başkanlığında TOBB Genel Kurul Başkanı, TOBB Yönetim Kurulu, Konseyler, oda, borsa başkanları ve delegeler Anıtkabir'i ziyaret ederek Ata'nın huzurunda saygı duruşunda bulundular. Odamızın da katıldığı ziyarette, TOBB Başkanı Hisarcıklıoğlu, Anıtkabir Şeref Defteri'ne şunları yazdı:

"Aziz Atatürk,

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin yöneticileri ve delegeleri olarak, devletimizin kurucu ilkelerine ve hedeflerine bağlılığımızı, aziz hatıranıza saygımızı, size ve tüm gazilerimize, şehitlerimize şükran duygularımızı vurgulayabilmek adına huzurunuzdayız.

Bu yıl kurumumuzun 75'inci Genel Kurulu'nu gerçekleştiriyoruz. Her yıl bu deftere yazdığımız satırların arkasında; geçen yıldan bugüne ne ürettik, neleri başarabildik, hedeflerimizin neresindeyiz gibi düşünceler var.

Sizler ülkemizi düşmanlardan temizleyip, bu ülkeyi kurarken aydınlık, uygar, güzel günlerin de temellerini attınız. Türk özel sektörü olarak bizlere düşen de harp meydanlarında kazanılan başarıyı taçlandırarak olan ekonomik mücadeleyi zafere ulaştırmaktır. İstihdam, yatırım ve büyüme noktasında başarılı olmak için, durmadan çalışıyoruz. Bizden öncekilerin olduğu gibi, bizim ve arkamızdan gelecek genç nesillerin ülkemizi ekonomi ve medeniyet yolunda en ileri noktaya ulaştıracağından ve size verdiğimiz sözü tutacağımızdan herkes emin olsun. Emanetiniz hem namusumuz, hem de en büyük hazinemizdir.

Büyük Atatürk,

Camiamız adına, Cumhuriyetimizin kurulmasında ve bugünlere gelmesinde başta siz olmak üzere, emeği geçen herkesi bir kez daha rahmet ve minnetle anıyoruz.

Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır. Ruhunuz şad olsun."

*Bütün ümidim
gençliktedir.*

K. Atatürk

USTANIN DİLİNDEN

MEHMET ELMACI

“

Hayattaki başarı
gayem, doğruluk
ve dürüstlüktür.

”

MEHMET ELMACI

Mehmet Amca, bir asra yaklaşan hayatınızdaki unutulmaz anılarınızdan, ustalığınızdan bizlere bahsedermisin?

1929 yılında Safranbolu'da dünyaya gelmişim. Safranbolu'nun Bağlar semti çocuğuyduk. Biz hiç Çarşı'da oturmamak, yaz kış Bağlar' da kalırdık. Çarşı'daki dükkânımıza gitmek için her gün 3-4 kilometrelik yol yapardık. Vasıta yoktu o yıllarda, ne araba ne de otobüs. Gelir düzeyi düşük olanlar eşekle gelir gider, gelir düzeyi biraz yüksek olanlar ise ata ya da katıra binerlerdi. Bizim eşeğimiz vardı. Yükümüzü, malzememizi eşeğin heybesine koyar, bazen eşeğe biner; bazen eşeği önümüze katar çarşının yolunu tutardık. İş hayatına çok küçük yaşlarda başladım diyebilirim. Biz Köyiçinde otururduk hemen üst tarafımızda bulunan Değirmenbaşı'nda çalışan duvar ustalarına, inşaat ustalarına marangozlara 4-5 yaşında iken arklardan su taşırdım. Onlar da 3-5 harçlık verirlerdi. O yıllarda arkalardan gümbür gümbür su akardı, mağara suyu gelirdi şimdi ise kesildi tabi. 7 yaşında ilkokula başladım Gümüş Okulu vardı o zaman. Bağlar'dan Gümüş'e yürüyerek 3 kilometrelik yolu sabah akşam her gün teptim. Şimdi aynı mahallede bulunan okula anne babasıyla gidiyor çocuklar. Öğretmenimiz de rahmetli Karit Köylü Fehmi Bey'di. O da her gün Karit Köyü'nden katırla gelir giderdi okula. Başkomutanımız Atatürk vefat ettiğinde ilkokuldaydım. İlkokulda çok çalışkan bir çocuk-tum, öğretmenlerim okumamı çok istiyordu tabi ben de istiyordum. Öğretmenlerim aileme haber gönderir, bu çocuğun anası babası mutlaka okutsun derlerdi. Fakat o zamanlar durumlar uygun değildi, cehalet vardı. Babamın maddi durumu da beni okutmaya çok müsait değildi. Müsait olsa da Safranbolu'da ortaokul yok, lisenin adını bilen yok. Ortaokulu okutmak isteyen hali vakti iyi olan vatandaşlar çocuklarını ya Kastamonu'ya ya Bartın'a gönderirlerdi. Durumu fevkalade olanlar ise ya Ankara'ya ya da İstanbul'a

gönderirlerdi. Dolayısıyla bizi okutamadılar biz de çıraklığa girdik. İlkokulu bitirdikten sonra 12-13 yaşlarımda babamın yanında çıraklığa başladım. Babam iyi bir yemeniciydi, dükkânımızda aynı zamanda kundura da yapılırdı. O dönemlerde kundura, ağaç çivi ile çakılırdı. Bir süre çıraklık yaptıktan sonra kalfa oldum ve kendim kundura yapmaya başladım. 1949 yılında askerliğim çıktı, o tarihe kadar babamın yanında çalıştım. Haftada 15-20 çift ayakkabı yapardık. Askerden geldikten sonra kendi iş yerimi açmak istedim. Dükkânda ağabeyim de vardı onunla anlaşamazdık, kafamız hiç uymazdı. Başka yere dükkân açmak istedim. Karabük'te de hareketlilik artıyordu. Fabrikanın açılmasıyla gelen giden çok oluyordu, o yüzden iş yerimi Karabük'e açmak istedim. Babama kendime dükkân açacağımı dükkânı da Karabük'te açmak istediğimden bahsettim. Babam da kendine güvenirsen açarsın benden fayda yok, dedi. Eski adamlarda pek acıma yoktu bilakis erkek çocuğuna hiç acımazlardı. Allah'tan ben ilkokuldan beri tutucu bir insandım. Babam simit almam için 2.5 kuruş verirdi. Simit de 1 kuruştı. Gümüş Okulu'ndan Çarşıdaki Kocaoğlana (Tarihi Simit Fırını) simit almaya giderdik simiti yiye yiye okula gelir geri kalan 1.5 kuruşunu her gün biriktirirdim. Babamın yanında çıraklık yaparken de haftalık verirdi onu biriktirirdim. Kalfa olduktan sonra yaptığımız işin paralarını aldım onların da çoğunu biriktirmeye çalıştım. Askere gidene kadar 2000 lira param birikmişti. Başladım Karabük'te dükkân aramaya. Pek bir hayat tecrübemiz yok, Karabük'te tanıdığımız pek kimsem de yok.. Sadece Karabük'te çay ocağı işleten bir ahabamız vardı. Kendisi Bağlar'dan komşumuz olurdu, ona Karabük'te dükkân açacağımı söyledim. Çok memnun oldu, çok iyi etmişsin dedi hemen yakında bir dükkân olduğunu sahibini tanıdığını, eski sahibinin de şansına kunduracı olduğunu işi bırakıp fabrikaya işe girdiğini söyledi. Evini biliyorum, Dereevler'de

oturuyor, gidelim evde bulup hemen dükkânı sana tutalım, dedi. Allah razı olsun onunla gittik evini de bulduk. 150 liraya devrini pazarlık ettik ve ilk dükkânımı tutmuş oldum. Dükkân diyorum ama kerpiçten yapılar, camlar bölme bölme, uydurmasyon bir kapısı var pek iç açıcı değildi. Fakat eski işleten kunduracı olduğu için tezgahı vardı birkaç parça deri parçası kösele parçaları, takım, örs, çekiç az çok malzeme de vardı. Askerliğimi İstanbul'da yapmıştım. İstanbul'da askerliği yapmış olmam bana işimde muvaffak olmama çok faydası oldu. İstanbul'da tüccar tanıdım, esnaf tanıdım. Muhit öğrendim çevreyi öğrendim. Bizim mesleğimize ait olan satıcıları öğrendim onlarla alaka sakladım. Askerde iken Hüseyin Özken adında kundura malzemesi satan biri ile tanışmıştım. Ondan kösele, deri gibi kundura malzemeleri alır babama gönderirdim. Kendime dükkân açınca İstanbul'a yanına gittim. Hüseyin Amca kendime dükkân açtım mal almaya geldim dedim dedim. Oğlanım çok iyi etmişsin, çok sevindim sana ne lazım olursa buradan gönderirim, sen sattıkça para kazandıkça gönderirsin telaşe etme, dedi. 3000 liralık borç malzeme aldım geldim ve çalışmaya başladım. Rahmetli babam dükkânıma bakmaya geldiğinde malzemeleri gördü borç mu ettin oğlum, dedi. Ben de korkudan 1000 lira borç ettim baba dedim. Oda bir sinirle ne ettin sen! Başlarkenden 1000 lira borç mu yapılır, nasıl ödeyeceksin, diye bana çıkıştı. Ama ben günü güne tüm borçlarımı ödedim. Ne zaman İstanbul'a mektup yazsam bana malzeme gönderdi. Ben de parasını hiç aksatmadan gönderdim. Hayattaki başarı gayesinin doğruluk ve çalışkanlık olduğuna inandım. Hedefim dürüst olmak, sözünün sahibi olmak oldu. Hep bu istikameti takip ettim. İstanbul'a borçlandıysam dediğim gün gönderdim. Kimseye yalan hile bilmeden iş yapmaya çalıştım. Bir gün işlettiğim dükkânın mal sahibi dükkânı satılığa çıkarmış benim de haberim yok. Safranbolu'da dellal bağırması, tabi o tarihlerde hoparlör yok. Çarşı'da borularla dellaller "Dikkat et" diye bağırır sonra

"Falankesin cenazesi var şu camiiden kaldırılabacak, işte falankes evini satacaktır." diye ilanları bağırarak vatandaşla duyurulurdu. Dellali babam duymuş, senin dükkânlar satılıyor ne düşünüyorsun, dedi. O arada babamın benim işlettiğim dükkânın karşısında arsası vardı oraya dükkân yapmıştı ve kiraya veriyordu. Babam öyle deyince - karşıda dükkânımız var oraya geçiveririz- dedim. Babam da dükkânımız var diye güvenme, ben çalıştım kazandım edindim, şimdi kiraya veriyorum. Sen de çekicin sapından yapıyorsun, sen de kazanırsın sede edinirsin, diye çıkıştı. Rahmetli babam da çok yaşamadan vefat etti. Babam dükkânı lokanta işleten birine kiralamıştı. Onlar da devretmek istiyordu. Orası benim için büyük bir iş yeri idi, işim o kadar da büyük değildi ama benim dükkân satılırsa tekrar dükkân arama derdi olmasın diye babamın dükkânın devrini 400 liraya aldım. Akşam rahmetli ağabeyimle evde otururken durumu anlattım, dükkânın devrini aldığımı söyledim. Demez olaydım kıyameti kopardı. Kendi başına iş yapmışsın, alamazsın verdi veritirdi. Dedim ağabey elin vereceği kiraya ben vereceğim. Kime ne şartlarla kira veriyorsak aynı şartlar geçerli olacak kiracı ben olacağım, bir kayıp olmayacak dedim. Önce ne dediysem yumuşatamadım. Sözünün geçtiği bir aile büyüğümüz vardı derdimi anlattım ağabeyim razı olmuyor, dirliksizlik çıktı bu işi ne yapalım dedim. Bir gün çağırdı ikimizi ağabeyime sen niye razı olmuyorsun, el oturacağına kardeşin otursun, kirasını verecek bu iş hayır olsun, diye

biraz da sert bir şekilde konuştu ve ağabeyimi yumuşattı. Ben de dükkânımıza biraz sancılı bir şekilde de olsa kavuşmuş oldum. Kavuştum kavuşmasına ama çıplak dükkân tezgah yok, raf yok. Yavaş yavaş bir gün raf bir gün tezgah yaparak dükkânı adam ettim ve iş geliştirdik. Bahsettiğim üzere babamdan pek yardım görmedim gibi gözüküyor ama babamın şöyle hayrı dokunda bana, babam yemeninin en sağlamını yaparmış. Keltepe'den, Ovacık köylerinden, Çerkeş köylerinden vatandaşlarımız Safranbolu pazarına gelir, yemenilerini babam işini çok iyi yaptığı için babamdan alırlarmış. Eskiden şehir dışından mallar gelmezdi hep ürünler yerli imalattı. Yemeniciler Arasta Çarşısı'nda bulunan 48 iş yerindeydi, hepsinde yemenici ve mesci vardı. Giyecek başka ürün yoktu. Durumu iyi olmayanlar çarık giyer, durumu az çok müsait olanlar yemeni ve kundura giyerlerdi. Babamın ustalığı çok iyi olduğundan babam çevre köylerde ünlendi ve köylü babamı çok tuttu. Herkes Almacı'dan aldım, yemenim Almacı'dan derledi. Bizi Almacı diye bilirlerdi. 1935'te soyadı kanunu çıkıncı soy isminiz Elmacı olmuş. Köylünün biri bir olay anlattı. Çevre köylerinden birinde akşam köy odasında otururlarken bugün Safranbolu'nun pazarıydı, ne aldın sattın, diye konuşurlarken - ben Almacı'dan yemeni aldım- demiş. Diğeri de ben de falan kesten yemeni aldım demiş. Sen kaçta aldın diye sordum 8 lira deyince ben 10 liraya aldım herhalde Almacı bizi aldatıyor bir daha ondan alışveriş yapmayım diye düşündüm. Aradan 1 ay geçmeden aynı kişiyle camide karşılaştık. Ayağına baktım, dedim Hasan yemenin çok eski niye eskileri giydin, dedim. O da eski değil geçen konuştuğumuz yemeni, deyince hemen kendi yemenilerine baktım sanki bugün almış gibi duruyordu. Öyle olunca Almacı'nın hakkını yedik, cumartesi bir sepet üzümle gideyim hediye edeyim dedim, dedi. Babamdan doğru bana da çok güvendiler ben de kimsenin hakkını yemedim ürünleri sağlam yaptım, kimsenin yüzünü kara çıkarmadım. Bazı köylü amcalar vardı katır satar parasını bana getirir, buğday satar parasını bana

getirir sen de dursun, biz senden lazım olunca alırsız derlerdi. Hesap açardım herkes ne getirmiş ne almış yazardım. Bir gün epeyce parası birikmiş bir amca geldi. Oğlum askerden geldi traktör alvereceğim, parayı bir aya hazır ediver dedi. Baş üstüne dedim, parayı hazır ettim. O kadar güvenirdi bana.

Mesleğiniz ne zamana kadar geçerliliğini korudu?

Lastik çıkana kadar işlerimiz çok iyiydi. Lastik çıkınca vatandaş lastik giymeye başladı, Derby markası kayış gibi lastik yapardı, çok da dayanırdı. Lastiğin çıkması yemeniyi öldürdü. Lastiğin çıkması yemeninin bitmesinin en önemli etmenidir. Bir de 1937'te Demir Çelik fabrikası temeli atıldı ve 1939'da çalışmaya başladı. Fabrikanın ilerlemesi ile daha çok işçiye ihtiyaç duyuldu ve işçi toplamaya başladı. Karabük'ten, Çankırı'dan, Sinop'tan pek çok kişi fabrikaya işe girmeye geldi. Safranbolu'daki kunduracı yemenici çıraqları kalfaları fabrikaya girmeyi, kunduruculuğa tercih etti. Çünkü kunduracılıkta gece gündüz, yaz kış demeden, mesai mefhumu olmadan çalışmak zorunda. Ama fabrikada 8 saat çalışıyor, 8 saat uyuyor, 8 saat geziyor. Avantajı çok iyi olduğu için kalfalar çıraqlar fabrikaya doldular. Çarşı'da yemenici kunduracı ustalar yanlarında çalışacak iş yapacak ne kalfa ne de çırak bulabildiler. Gerçi sadece yemeniciler değil. Tabaklar, saraçlar, nalbantlar semercilerin hiçbiri geriden gelen birilerini bulamadı. Ve nihayet Safranbolu'daki el sanatları bir bir öldü. Sonra İstanbul'dan hazır ayakkabı gelmeye başladı; sandık sandık mesh, ayakkabı, lastik gelirdi. Cinci Hanı o zaman şimdiki gibi değil, atıl bir vaziyette idi. Orayı depo olarak kullanırdık. Kamyon dolusu ayakkabı meshleri oraya yığıl, oradan dükkanlara dağıtırdım. Bir gün Cinci Hanı yangın geçirdi. Benim de içeride 40 sandık lastiğim vardı. Sandıkların üzeri yangında kızarmış kızarmış söndürmüşler. Ürünlerimizin hiçbiri yangında zarar görmedi. Ben de Safranbolu İtfaiyesine teşekkür etmek için 20 çift çizme hediye ettim. Dönemin Belediye Başkanı Kızıltan Ulukavak'ı hediyelerim için aradı, teşekkür etti.

Sizin meşhur olan sıra geceleriniz varmış, bizlere biraz sıra gecelerinizden bahsedermisiniz?

İşimizi az çok yolunu koyduktan sonra ticaretim gelişti. Safranbolu'daki meslektaşlarım da işlerimin iyi olduğunu gördükçe onlarda Karabük'e gelmeye niyetlendiler ve yavaş yavaş dükkan açmaya başladılar. Dükkan açan aynı işi yaptığımız toplam 9 arkadaş sıra gecesi yapmaya başladık. İsimleri de hafızamda; benden başka Kamil Sağlam, Ali Yurttaş, Mustafa Alp, Hüseyin Soykök, Mustafa Kocabaşoğlu, Kadir Özsoy, ve iki ayakkabıcı arkadaş daha özellikle kış gecelerinde hep birlikte toplanır, sıra dediğimiz haftada bir toplantı yapardık. Meyve yer, muhabbet eder çok eğlenirdik. Toplantılarımızı bazı yıllar yemekli yaptık, bazı yıllar içkili yaptık, bazı yıllar mevlit okutarak yaptık. Biz sıra gecesi yaparken bir de para toplardık. Bu para arkadaşların birisinde toplanır bu para ile yazın gezmeye gidilirdi. Elimizi cebimize sokmadan o para ile yazın seyahat ederdik. Bazen denize, bazen de İstanbul'a, Ankara'ya, İzmir'e seyahat eder 10-15 gün yer içerdik. Her hafta toplandığımız için epeyce paramız olurdu. Bir sene dedik ki epeyce paramız var bu paraya dokunmayalım, biz yine seyahatimize gidelim

cebimizden harcayalım bu para biriksin dedik. Herkeste hem fikir oldu biz yine gezdik ama cebimizden verdik o paraya dokunmadık. O biriken parayla önce demir aldık sattık paramıza para kattık, saç aldık sattık paraya para kazandırdık. Bir gün dedik ki her gün fiyatlar artıyor biz bu biriken para ile bir arsa alalım. Cennet sitesinin olduğu yerde tapusu Belediyeye ait olan işçi evlerinden kalan bir parsel artmış. Belediyede orayı satılığa çıkarmıştı. Burayı alalım, paramız yetmezse cebimizden ilave ederiz nasılsa 9 kişiyiz dedik. Belediye kapalı zarf usulü ihale yaptı bizden başka da girenler oldu tabi. Ben dedim ki o günkü para ile tam hatırlamıyorum ama tahmini söylüyorum, 2250 lira zarf atalım, dedim. Arkadaşlarım fiyatın biraz yüksek olduğunu belirttiler ama ben ısrarla 2250 lira yazmak istedim. Diğer ihaleye girenlerin bazısı 2220 tl verdi bazısı 2225 tl verdi ve nitekim ihale bizde kaldı. Elimizdeki para da oraya yetmiş oldu. Tabi biz sıra gecelerine devam ediyoruz, para toplama-ya devam ediyoruz ama harcamıyoruz biriktiriyoruz. Paramız biraz daha biriktikten sonra yine dedik ki her şey pahalalanıyor paramızı değerlendirelim dedik. Mühendis Ali İhsan Bey vardı onu bir gün yemekli yaptığımız sıra gecesine davet ettik. Bu anlattığım olay 1970 senesinde gerçekleşiyor yaklaşık 40 yıl önce. Ali İhsan Bey'e biraz paramızın biriktiğini, arsamıza inşaat yapmak istediğimizden bahsettik. O da Allah razı olsun, bize 9 dükkan 9 daire olacak şekilde proje yaptı. Her kişiye 1 daire ve 1 dükkan olacak şekilde proje hazırlattık. Hazırlattık ama paramız kısıtlı oraya mümkün değil yetmez. Ne yapalım diye düşünürken evvela temel betonlarını elimizde ki para ile atalım dedik ve temelini attık. Aradan 1 sene geçti biraz daha paramız birikti. Cebimizden de katarız inşaatın tamamına başlayalım dedik ve inşaatın tamamına başladık. O tarihte 670.000bin tl ye mal oldu. Kurallarını çektik değerlendirme yaptık; dükkanlara, dairelere dükkanın değeri fazla olan diğerine para verdi ve herkes oturdu.

Aranızda anlaşmazlıklar olmadı mı?

Allah'a şükürler olsun ortaklığımızda hiç sıkıntı olmadı hem de bu ortaklık nasıl Yasin Bey biliyor musun? Sadece söz ile ne noter seneti var ne imza var. Şu işi yapalım diyoruz, yapıyoruz; şu ödemeyi yapalım diyoruz yapıyoruz. İçimizdeki arkadaşlarımızdan bir tanesine maliyet pahalı geleceği için ortaklıktan çıkmak istedi. Çıkan arkadaşımızın yerine bir avukat talip çıkmış. Avukat o çıkan arkadaşımızın hakkını almak istedi. Avukatı içimize sokmayalım, dedik. Bizim sözümüz senet, sözle iş yapıyoruz. Avukat kanunun maddesinden bahseder, noterden bahseder, senet yapacaksınız, şunu yapacaksınız, bunu yapacaksınız diye bizi yorar dedik. İçimize avukat koymayalım, yabancı olmasın dedik. Yine kendi içimizden bir arkadaşımızı ortaklığa aldık. İnşaat devam ederken bir arkadaşımız daha hakkını devretmek istedi. Devredeceği kişinin de huyu davranışları hoşumuza gitmezdi onu da aramıza almadık, yine sevdiğimiz bir kişiyi içimize aldık. Hakkını devreden arkadaş da razı olmadığımız kişilere hakkını bize rızasız devretmedi. Böylelikle 9 arkadaş orayı bitirdik. Sıra gecelerimiz sayesinde, birbirimize güvenimiz itimadımız ve sabrımız sayesinde 1 dükkan ve 1 daire sahibi olmuş olduk.

DİYET YERİNE SÜRDÜRÜLEBİLİR BESLENME

Kilo ve kilo artışına bağlı olarak meydana gelen obezite birçok hastalığı da beraberinde getiriyor. Son dönemlerde çocuklarda da görülmeye başlayan obezitenin başlıca nedenleri arasında ise, sağlıksız beslenme ve hareketsiz yaşam gösteriliyor.

Kilo almaya başlayan kişiler ise, fazla kilolarından kurtulmak için spor salonlarında kalori hesabı yaparak veya yemek yemeyerek "diyet" yapma yoluna giriyor. Ama burada önemli olan "Diyet" değil; "Sürdürülebilir Beslenme" kavramına dikkati çekmek. Kişilerin yeterli ve dengeli beslenmeyi öğrenerek, hayatlarına sporu eklemeleri gerekir. Çünkü beslenme "bilinçli" olarak yapılması gereken bir eylem.

Diyetten önce, beslenme konusu önemlidir. "Öncelikle 'Beslenme nedir?' sorusunun cevabını bilmeliyiz." Beslenme, insan sağlığını korumak ve yaşam kalitesini yükseltmek için ihtiyacı olan besin öğelerini, yeterli ve dengeli miktarlarda ve uygun zamanlarda almak için "bilinçli" olarak yapılması gereken bir eylemdir.

"Diyetteyim" değil; "Sağlıklı Besleniyorum"...

Mesleki olarak hedefim insanlara hızlı kilo verdimi değil; yavaş, ama kalıcı kilo verdimi sağladım. Aynı zamanda insanların yaşam tarzlarını değiştirip onlara sağlıklı bir şekilde yeterli ve dengeli beslenme nasıl olur onu öğretiyorum. Asıl önemli olan da bu zaten. Çünkü hedeflenen kiloya inildiği zaman bu kiloyu korumak ve devamlılığını sağlamak gerekir. Yeterli ve dengeli beslenmeyi öğrenen danışanlarım, yaşam tarzını değiştirerek aynı zamanda hayatına sporu da ekleyerek kilosunu koruyabiliyor.

İnsanlar, genellikle salata yiyerek veya spor salonlarında kalori hesabı yaparak diyet yapma yoluna giriyor. Doğru ve sağlıklı beslenme bu şekilde olmamalıdır. Tek tip bir beslenme doğru bir yaklaşım değil. Kilo vermek sadece salata yemek veya ekmeği hayatımızdan çıkarmakla olabilecek bir şey değil. Aslında bu algılar biraz da sosyal medyadan kaynaklanıyor. "Ben ekmeği kestim 10 kilo verdim" veya "Saat 5'ten sonra yemek yemeyi kestim 7 kilo verdim" gibi cümleler ortalıkta dolanıyor. Diyet kişiye özel bir

program ve o kişi ile sizin metabolizmanız o kadar farklı ki. O kişi gün içinde 2 dilim ekme ile doyarken, siz belki 4 dilim ekme ile doyuyorsunuz. Kilo vermeyi gerçekten isteyenler, bu farklılıkları göz önüne alarak, diyetisyenden yardım almalı.

Ekmeği yasaklamak yerine ekmeğin türün değiştirilmeli...

Doğru ve sağlıklı bir beslenme programının içinde her besin grubundan besinler bulundurmak gerekiyor. Meyve, sebze, ekme, süt, yoğurt, kuru baklagiller, etler, kaliteli yağlar, kuruyemişler... Ekmeği yasaklamak yerine ekmeğin türünü değiştirmek (tam tahıllı, tam buğday, çavdar), meyve suyu yerine meyvenin kendisini tüketmek, hatta kabuğuyla yenilebilen meyveleri kabuğu ile tüketmek; haftada en az 2 gün kuru baklagil, en az 2 gün balık tüketmek; şekeri olmadığı için hayatımızdan çıkarmak doğru ve sağlıklı beslenmenin en önemli örneklerinden.

"Beslenme" üzerine doğru bilinen yanlışlar

Önce beslenmenin tanımını iyi kavramak gerekiyor. Amaç, ihtiyacın kadar yemek. Daha fazla yemen seni o an tatmin edebilir, ama sonra onlar sana kilo

olarak geri dönüyor. Öncelikle etiket okuma alışkanlığı kazanmamız gerekiyor. Paketli ürünlerden olabildiğince uzak durmamız gerekiyor. Hamur işi ürünlerin hepsi boş enerji kaynağı, vücudumuza hiçbir faydası yok, aksine bel bölgesinde yağlanma yapıyor. Örnek olarak simidi ele alalım. Simit çok masumdur gözümüzde değil mi? Sokakta yürürken (tok olsan bile) alıp geze geze yemeyi çok severiz toplum olarak. Ama 1 simit yediğimiz zaman, 4 ekme ve 5 zeytin yemiş gibi kalori alıyoruz. Yemekleri pişirirken kullandığımız yağ miktarı mesela, onu da iyi ayarlamamız gerekiyor. Fast Food'u hayatımızdan

çıkarmamız gerekiyor.

Spor ve beslenme ilişkisi

Zayıflamak ya da kas yapmak için tek başına ne sporun faydası var ne de beslenmenin. Spor ve beslenme ayrılmaz bir ikili. Zayıflamak

isteyenler, tabii ki vücut yapmak isteyenler gibi spor yapmayacaklar, yürüyüş bile bir spordur. Spor hayatımızın bir köşesine yerleştirilmemiz gerekiyor. Haftada yaklaşık 150 dakika hareket, sedanter yaşam (hareketsiz) tarzının önüne geçiyor.

Dünya Sağlık Örgütü, sağlıklı; insanın fiziksel, zihinsel ve sosyal yönden tam bir iyilik halinde olması şeklinde tanımlar. Yani sadece yaralanma

durumu olmaması ya da hasta olmamak bizi sağlıklı yapmaz. Sağlığımızı korumak, kaliteli bir yaşam sürmek amacıyla beslenmemiz gerekmektedir. Türkiye'de 4 yapraklı yonca modelivardır.

Bu modele göre tabağımızda 4 grubun bulunması gerekir.

1.Grup: Süt Grubu

Başlıca besinler süt, yoğurt ve peynirdir. Süt grubu besinler protein, kalsiyum, B2 vitamini ve B12 vitamini başta olmak üzere birçok besin öğesinin önemli kaynağıdır. Yağ ve kolesterol alımını diyetle sınırlandırmaları gereken yetişkinlerin yağ içeriği düşük süt, yoğurt ve peynirleri, tansiyon yüksekliği durumu olan kişilerin tuzsuz peynir tercih etmeleri gerekir.

2.Grup: Et-Yumurta Kurubaklagil Grubu

Bu grupta et, tavuk, balık, yumurta, kuru fasulye, nohut, mercimek, ceviz, fındık, fıstık, badem gibi besinler yer alır. Yağlı tohumlar(ceviz, fındık, fıstık, badem) diğer besinlere göre fazla yağ içerdiklerinden tüketim miktarlarına dikkat etmek gerekir.

3.Grup: Tahıl Grubu

Buğday, pirinç, mısır, çavdar ve yulaf gibi tahıl taneleri ve bunlardan yapılan un, bulgur, ekme, yarma, gevrek ve benzeri ürünler bu grup içinde yer alır. Bu gruptaki besinler vitamin, mineral, lif ve diğer besin öğelerini içerir. Sağlıklı beslenme için tam tahıl ürünleri tercih edilmeli ve her öğünde yenmelidir.

4.Grup:Sebze-Meyve Grubu

Günde en az 5 porsiyon sebze ve/veya meyve tüketilmelidir. Günlük tüketilen sebze ve meyvenin en az iki porsiyonu yeşil yapraklı sebze ve turuncgil olmalıdır.

Sağlıkla Kalın :)

HABER

42. YAPI FUARINI ZİYARET ETTİK

www.safranbolutso.org.tr

Odamız, üyeleri 18-22 Haziran 2019 tarihlerinde İstanbul Beylikdüzü TÜYAP Fuar Merkezi'nde düzenlenen 42. TURKEYBUILD İstanbul 2019 Yapı, İnşaat Malzemeleri ve Teknolojileri Fuarına katıldı. Fuar ziyaretine katılan sektör temsilcileri, 42. yaşını kutlayan Yapı Fuarı - Turkeybuild İstanbul, toplamda 100.000m2, ürün gruplarına göre ayrılmış salonlarındaki 1.250 katılımcı ile Balkanlar, Rusya ve BDT Ülkeleri ile Ortadoğu ve Kuzey Afrika'yı kapsayan bölgedeki en büyük fuar olma özelliği taşıyan yapı fuarında sektörde

meydana gelen gelişmeleri yakından takip ederek bilgi alma şansına sahip oldu. Katılım sağlayan üyelerimiz, organizasyonu sağlayan Odamıza, yapı ve inşaat sektörüne sağladığı destek ve katkılardan dolayı teşekkür ederek, Odamın yurt içinde ve yurt dışında düzenlediği iş gezilerinin sektör temsilcileri için gelişen teknolojileri yerinde görmeleri, yapılacak çalışmalar da yeni vizyonların oluşmasına ve olası iş birliklerinin sağlanması adına büyük önem taşıdığını ifade ettiler.

YÖREX

Yöresel Ürünler Fuarı

Sizin oraların nesi meşhur?

23 - 27 EKİM²⁰¹⁹

ANFAŞ ANTALYA FUAR MERKEZİ 9

GİRİŞ ÜCRETSİZDİR
Ziyaret Saatleri : 10.00 - 20.30

SAFRANBOLU TSO YÖREX'E HAZIRLANIYOR

Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası Antalya'da düzenlenen Yöresel Ürünler Fuarı(Yörex)'e katılmaya hazırlanıyor. Konu ile ilgili bilgiler veren Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ali Sami Acar; " Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin (TOBB) destekleri ile Antalya Ticaret Borsası tarafından düzenlenen yöresel ürünler fuarına stand kurmaya karar verdik. Bu yıl 10. 'su düzenlenecek olan fuara her yıl ziyaret düzeyinde katılım sağlıyoruz. Her geçen yıl katılımcı ve ziyaretçi sayısının arttığını gözlemledik. Meclis Üyesi arkadaşlarımızla yaptığımız toplantıda Türkiye'nin dört bir yanından gelen şehirler yöresel ürünlerini tanıtırken

Yöresel ürünü zengin olan Safranbolu'muzun bu fuarda olmamasının eksiklik olduğunu düşündük. Yöresel ürünlerimizin üreticileri ile bir araya gelerek toplantılar gerçekleştirdik. Projemizden bahsederek, üyelerimizin görüş ve düşüncelerini dinledik. Toplantılarımız çok verimli geçti. Tüm katılımcılarımızla birlikte uyum içerisinde ortak kararlar verdik. Oda olarak gerekli bütün çalışmalarımızı yapmış bulunmaktayız. 23-27 Ekim tarihlerinde Antalya Anfaş Fuar Merkezinde gerçekleşecek olan Yöresel Ürünler Fuarı'nda Safranbolu'muzu en iyi şekilde temsil edeceğiz," dedi.

FOTOĞRAFTA RENKLER & MONİTÖRÜN ÖNEMİ

Ödüllü fotoğraflar çekmek için sadece dijital bir fotoğraf makinesi ve temel çekim bilgileri yeterli değildir. Başarıya giden yolda; kadraj, makineye ve tekniklere hakim olmak, şans gibi pek çok detay vardır... Bu yazımda yukarıda saydıklarımın dışında kalan ve teknik dersler ile öğrenilmesi pek de mümkün olmayan bir detaydan bahsetmek istiyorum. Zamanla ve deneyimle kazanılabilen bu nitelik / yetenek: "Renk okumak"

Bilim adamları insan gözünün on milyon farklı rengi algılayabilme yeteneğine sahip olduğunu söylemekte. Kişisel deneyimlerimden yola çıkarak sayı konusunda ısrarcı olamasam da konu üzerine uzunca yıllar çalışma yaptığım için zamanla renklerin içindeki diğer renklerin yoğunluğu bile farkedilebilir hale geliyor. Müzik konusunda usta olan kulaklar doğru notaların hangi tonda ses vermesi gerektiğini iyi bilirler. Doğru kıvamı yakalayana kadar da müzik aletlerini akort ederler. Bu aslında bir nevi kalibrasyon işlemidir. Fotoğraf konusunda uzun yıllar çalışma yapan insanlar da muhtemeldir ki renklerin tonu konusunda normal insanlara göre yüksek hassasiyete sahiptir... Kaliteli fotoğrafa

FOTOĞRAF SANATÇISI
CEMİL BELDER

giden yolda öncelikle şunu iyi bilmelisiniz. Satın aldığımız telefon, bilgisayar, fotoğraf makinesi, televizyon gibi cihazlar, üreticileri tarafından çeşitli renk filtre algoritmaları ve yüksek doygunluk (saturation) desteği ile çalışmaktadır. Bunun sonucunda elinizdeki fotoğrafları olduğundan çok daha güzel görürsünüz. Örnek vermek gerekirse; fotoğraf makinesi ya da cep telefonu ile çektiğiniz güzel fotoğraflara bilgisayardan baktığınızda güzel görünmüyor, ya da tam tersi çok daha güzel görünüyorsa ortada bir renk kalibrasyon sorunu var demektir. Yazının en başında bahsettiğim "Renk okuma" kısmı da burada devreye giriyor. Usta müzisyenlerin duyar duymaz sorunu anlaması gibi ustalaşan gözler de

bakar bakmaz hangi renk tonlarında sorun olduğunu algılayabilmektedir.

MONİTÖR KALİBRASYONU

Tıpkı iyi müzisyenlerin yapmış oldukları akort ayarları gibi bilgisayar monitörleri de iyi gözler tarafından bir miktar kalibre edilebilir. Ancak söz konusu tam kalibrasyon olduğunda işler biraz değişir. Çünkü renk skalası on milyon renk tonuna kadar uzandığı için bunu hiçbir insan gözü tam olarak yapamaz.

Bu tarz kalibrasyonlar için elektrofoto-metre denilen donanım ve yazılımlardan destek alırız. Kısaca özetlemek gerekirse monitörün ortasına yerleştirilen bu cihaz, bilgisayar monitöründen bütün renk ve tonlarını teker teker göstermesini ister. Gelen görüntülerin tamamını analiz eder ve olması gereken tonlarda en yüksek doğruya ulaşana kadar çeşitli denemelerde bulunur. İşlem tamamlandığında monitörünüzün verebileceği en doğru ışık tonu ve renklerden oluşan bir renk profil dosyasını sizin için hazırlar ve aktif hale getirir.

Bu işlem oldukça hayati bir önem taşır. Renk kalibrasyonu doğru olmayan bir monitörde düzeltmek isteyerek müdahale ettiğiniz bir fotoğrafı aslında düzeltmiyor, daha fazla bozuyor olabilirsiniz. Bu işlemin sonucunda baskıya giden dijital kopya hiçbir zaman sizin ekranınızda gördüğünüz renklerle basılamayacaktır.

DOĞRU RENKLERE SAHİP FOTOĞRAFLAR İÇİN DİKKAT EDİLMESİ GEREKEN DETAY

Fotoğraf makinelerinde de monitörlerde olduğu gibi resmi bir standart yoktur. Bu yüzden her üretici kendi doğrularına göre üretim yapmaktadır. Fotoğraf makinesinde bulunan ayarlar dışında sensör ve işlemci kalitesi ile kullanılan lensin kalitesi de doğrudan renklere etki etmektedir. Bu detaylar herhangi bir ayar ile düzeltilemeyen kalıtsal etkenlerdir. Özellikle *.JPEG formatında fotoğraf çekenlerin dikkat etmesi gereken en önemli ayar beyaz dengesi (white balance) ayarıdır. Genelde otomatik ayarda gerçeğe yakın sonuçlar veren makineler özellikle düşük ışıklı

ortamlarda ışığı doğru algılayamadığı için gerçekçi sonuçlar veremezler. *.RAW formatında çekilen fotoğraflar ise bilgisayar ortamında kayıpsız telafi etme imkanı sağlar. Bu yüzden çoğu profesyonel fotoğrafçı, fotoğraflarını bu formatta çekmektedir.

BİLGİSAYAR MONİTÖRÜNÜN ÖNEMİ

Doğru renkleri görebilmemiz için en ideal IPS ekran paneline sahip bir monitördür. Bu panel sayesinde hangi açıdan bakarsanız bakın görüntü aynı renk ve ışık miktarını koruyacaktır. Diğer ekranlar da doğru renkleri görebilmemiz için oturma ve bakma açınızı ayarlamanız gerekirken, IPS ekranlarda böyle bir sorun bulunmamaktadır. Klasik ekranlarda güneş yansımaları karşısında neredeyse ekran görünmez hale gelirken, IPS

ekranlarda bu yansıma en aza indirgenmiştir. IPS ekranlar, diğer monitörlerde olan renk derinliğinden çok daha fazlasını bizlere sunar. Bu sayede daha gerçekçi sonuçları gözlemleyebiliriz. Yukarıda saydığım detaylar dolayısıyla IPS panele sahip monitörler, fotoğraf üzerine çalışma yapan insanlar için vazgeçilmez olacaktır.

DOĞRU RENKLERİ GÖRMEK İÇİN DOĞRU ORTAM

Bu kısımda vereceğim bilgiler daha çok film çekimi, dergi, kitap gibi baskıları oluşturan profesyonellere yönelik olacak. Çalışma ortamının aydınlatması oldukça önemli bir detay. Unutmayınız ki piyasada var olan profesyonel kalibrasyon cihazları monitörü ortamın ışık şiddet ve renk ölçümlerine göre kalibre etmektedir. Çünkü ortam ışığı monitörünüzde gördüğünüz renkleri algılamaya etki etmektedir. Gün ışığı bu tarz sorunlara sebebiyet verebildiği için en ideal, ortamın parlaklığı sabit olan suni bir ışıkla aydınlatılması olacaktır. Fotoğrafları hangi renk zeminde gördüğünüz de algılarınızı değiştirebilmektedir. Bu yüzden çalıştığımız yazılımların arka plan (background) renk ayarının natürel gri olarak ayarlanmasını öneririm.

“

Başarının sırrı
çalışkan olmak,
güzel ahlaklı ve
iyilik sever olmaktır.

”

TAHİR
DEMİRTAHİR BEY 77 YILLIK HAYATINIZI
BİZE KISACA ÖZETLER MİSİNİZ?

1942 yılında Safranbolu'nun Sat köyünde dünyaya geldim. Bizim köyde okul olmadığı için ilkokula Konarı köyünde gittim. İlkokulu bitirdikten sonra iki sene Karabük Demir Çelik Lisesi'ne gittim. 2 sene sonra okulu bitirmeden okuldan evlilik yüzünden ayrılmak zorunda kaldım. Annem beni evlendirmek istedi bende karşı gelmedim ve 16 yaşında dünya evine girmiş oldum. Bizim köyümüzün toprakları çok verimliydi, sebze meyve çok olurdu şu köylü sebzeçilikle uğraşırdı. Ama benim hayallerimi sebzeçilik süslemiyordu. Sebzeçilik yapmayacağım diye kendi kendime karar aldım ve köyü terk ettim. O yaşlarda kendi başına karar almak kolay değil, genç yaşta evlisen; anne baba baskısı var.. Benim hayallerim köyümün çok ötesindeydi. Karabük'te iş aramaya başladım. Fırıncının biri işçi arıyormuş konuşmaya gittim. Bize pasa çekecek adam lazım, dedi işveren. Ben yaparım, dedim. Yaparım dedim ama pasanın ne olduğunu bile bilmiyorum. Gece 12'de gel dediler. Gittim gece 12'de. Ekmekleri pişirici ile tanıştım. Bana işimin pasa çekmek olduğunu söyledi. Bende yüzüne hiçbir şey anlamamış şekilde bakınca daha önce fırında çalışmadığımı

söyledim. Pasa çekmek üzerine ekmek hamurlarının dizildiği pasa isimli tahta tablaları, pişiren ustaya alabileceği yakınlığa getirip, boşalanları yerine taşımakmış. İlk pasayı aldım içinde 10 ekmek hamuru vardı dengemi sağladım pasanın içindeki 10 hamur 1 hamur oldu. Pişirici sen bu işi yapamayacaksın, dedi. Bana o gece için başka iş verdi. Sabah olunca tezgahdaki personele, bu adam bize yaramaz bu adamın bir günlük yevmiyesini verin gönderin, dedi. Tezgahlar patron gelince, bu arkadaş işimize yaramazmış pişirici beğenmedi pasa çekemiyormuş, dedi. İş yeri sahibi bana "Nerelisin?" dedi "Sat Köylüyüm efendim." dedim. "Kimin oğlusun bakayım?" dedi. "Mehmet Emin'in." deyince "Senin baban benim asker arkadaşım. Ben senin gibi adam arıyorum. Pasada ne işin var, geç bakalım tezgaha, kasa sürekli açık veriyor. Baban gibiysen senden yana sıkıntı olmaz" dedi. Pazarda sebze sattığımız için para içinde iyi anlıyoruz. Para üstü verme almayı sürekli yaptığımız için tecrübe-miz vardı. Başladım aynı fırında tezgahçılığa. İş çok güzel idare ettim. Kasada hiç açık vermedim çok verimli çalışıyordum. Patron benden önce açık veren tezgahçısı işten çıkardı. Bir müddet beraber çalıştık ben işi döndür-

düğüm için ona gerek duymadı. Fakat o tezgahlar işten çıktıktan sonra kasada ben de açık vermeye başladım. Daha önce bir gün bile açık vermezken her gün açık vermeye başladım. Patron artık dayanamadı sordu; çünkü hiç açık vermiyordum. Ben de çok dikkat ediyorum ama bir şeyler ters gidiyor dedim. O anladı, sabah erkenden gel ilk çıkan ekmeğin hepsini say, dedi. Sonra pazarlık defterine bak hırsızı yakalarsın, dedi. Fırında pazarlık defteri varmış, hamurkâr pazarlık defterine pişiriciye ne kadar hamur ekmeği verdiğini yazarmış. Ben de sabah erken geldim. Çıkan ekmekleri saydım sonra hamurkârın ne kadar ekmek hamuru verdiğine baktım üç ekmek noksan var. 3 ekmek pişmemiş gözüküyor. Fırının yanında varıl vardı varili bir karıştırdım pişirici ekmekleri yakmış, üzerine gözükmesin diye kül dökmüş. Meğer tezgahlar pişiricinin köylüsüyümüş işten benim yüzümden çıktı diye her gün 3 ekmeği yakarmış. Ekmekleri çıkardım tezgaha getirdim. Patron geldi hırsızı yakaladım, dedim; hırsız pişirici.. Sonuçta patronun 3 ekmeğini çalışıyordu günde. Yakaladım yakalamasına ama pişiriciyi işten çıkaramadım çünkü kilit elemandı. Ben de orada çalışırken şoförlük ve makinistlik kursu açıldı. Fırından çıktıktan sonra gece kurslarına katıldım. Gece kurslarını

birincilikle bitirdim. Kursu bitirince fırından ayrıldım. Çünkü pişiricinin yaptığından sonra soğumuştum. İş değiştirmemi hızlandırmış oldu o davranışı. Fırından ayrıldıktan sonra Güven firmasının otobüslerinde muavinliğe başladım. Muavinlik yaparken şoförlüğüm de iyice gelişti ehliyete başvurdum, ehliyet aldım. 6 ay kadar Safranbolu -Karabük hattında dolmuş şoförlüğü yaptım. Askerlik yaşıma geldi askere gittim. Askerden geldikten sonra bir yıldan biraz daha az süre kamyon şoförlüğü yaptım. Biraz param birikmişti, biraz da ev halkından destek aldım, biraz borç aldım derken parayı denkleştirdim ve 56 model Chevrolet marka araba aldım ve taksiciliğe başladım. Taksicilik yaparken güzel para kazanıyordum, kimsede araba yok toptasan hususi taksit 10-15 taneydi. Aradan 4-5 yıl geçtikten sonra bir gün İstanbul'a bir müşteri götürdüm. İstanbul'dan dönerken boş gelmeye-yim diye Selimiye'de müşteri aradım, Gerede Karabük diye bağıryordum. Üç kişi geldi, Düzce'ye kadar geleceklermiş, tamam, dedim ve aldım arabama. Yanıma benim gibi iri yarı biri oturdu, arkaya da iki kişi daha atladık gidiyoruz. Gümüşova'ya geldiğimizde bir benzinli-ğe geldik. Şurada duralım, dedi yanımdaki. Yanıma oturan, çok konuşkan, iyi biriydi; ahbap olmuştuk. Kendisine taksiciliği bırakıp ticarete atılmak istediğimden bahsetmiştim.

Benzinliğe geldiğimizde "Bu benzinlik bizim, burayı kime kiraya versek işletemedi. Bak bakalım, gözün kesiyor mu burayı çalıştırmayı? dedi. Benzinliğin önü genişti, otobüsler mola verebilirdi; ayrıca oteli ve restoranı da vardı. Hemen çalıştırırım, dedi. Bak dedi yaşın genç bana beddua etme kendimiz çalıştırmadık, biraderimin oğluna da araba çarptı vefat etti. Buranın altında yatır var uğursuz diyorlar, kim çalıştırırsa batıyor burada, dedi. Sözü açık dürüstçe söylüyordu. Ben çekinmeden tekrar çalıştırırım dedim. O zaman bana az öz nasıl çalıştıracağını anlat, dedi. Ben Safranboluluyum dedim. Muavinlikten yetiştim, kamyon şoförlüğü yaptım Karabük'ten en az 100 kamyon demir yüklenir, İstanbul'a gelir. Ben bunların yüzde 10'unu durdursam buraya işletirim, dedim. Ayrıca Allah'ın mülkü uğursuz olur mu? Benim günahım ne ki burayı yaratan uğursuz yapsın, dedim. Şöyle bir düşündü, tamam, dedi. Atla arabaya, dedi. Doğrucu gittik notere. Daha 2 saat önce tanıştığı birine o kiraya verme riskini, ben de hiç tanımadığım birinden daha önce yapmadığım bir işe girme riskini aldım ve noterden 5 yıl benzinliği, oteli ve restoranı bana kiraladığını; 3 ay da kira almayacağını taahhüt etti ve ben orayı öylelikle kiralamış oldum.

PEKİ BU RİSK ALMAK HAYATINIZDA
NEYİ DEĞİŞTİRDİ?

İmzaladığımız noter parası bile ben de yoktu, cebinden verdi noter parasını. Arabayı borçla almıştım borçlarımı yeni yeni bitirmiştım. Sermayeyi nasıl yapacaksın, dedi. Ben de arabamı satar sermaye yaparım, dedim. Pekî herkes gibi sen de batarsan, dedi. Ben de "Şoförlüğüm var, otobüs şoförlüğü yapar, kamyon şoförlüğü yapar, evimi geçindiririm." dedim. Tabi bu konuşma-ları noterden sonra yapıyoruz. Hadi delikanlı güle güle, dedi başka arabaya atladı gitti. Ben de şöyle işletmeye heyecanla baktım "Hadi bakalım Tahir Efendi, dedim. Taksici Tahir, oldu Petrolcü Tahir." O risk sayesinde hayatımın akışı değişti.

KARABÜK'TEN GELEN TAHMİN
ETTİĞİNİZ SAYIDAKİ KAMYONU
İŞLETMENİZE ÇEKEBİLDİNİZ Mİ?

Size başıma gelen çok enteresan bir olayı anlatacağım. Yapmış olduğum bir iyiliğin bana misliyle nasıl döndüğüne hep birlikte şahit olalım. Başlarda işlerim iyi değildi, 10 günde 1 tanker mazotu zor satıyordum. Sandalyemi işletmemin karşısına doğru aldım bacak bacak üzerine atarak düşünüyordum. Hakikaten yatır var mı? Böyle giderse benim sonum da diğerlerinden farklı olmayacak, diye kendi kendime hayıflanıyordum. Derken biri omzuma vurdu. Bir baktım zayıf, pejmürde, saç sakalı karışmış birisi başımda duruyor. Öğrendim buranın sahibi senmişsin,

BAŞARI HİKAYESİ

dedi. Evet dayı, buyur, dedim. "Antep'ten geliyorum, arabam sizin benzinliğe 600-700 metre uzaklıkta, lastiklerim patladı, araç yan yattı. Arabam fıstık yüklü, İstanbul'a getiriyordum. Bana iki lastik alıvereceksin, depomu dolduruyvereceksin, 2.5 lira da cep harçlığı vereceksin." dedi. Daha başka derdin yok mu, hemşerim dedim. Dedim ama adam ağlamaklı, oğlu ısrar etmiş illa kamyon alalım diye; o da onu kırmamış, bu işe girmiş, başına da böyle bir olay gelmiş. O zaman da lastikler az para değil, lastikler şamyelli. İçime bir his doğdu bu garibe yardım etmelisin, para batarsa batsın dedim. Hemen arkadaşım lastikçiyi aradım, iki tane lastik iki tane şamyel bir de pehlivan kriko al gel, araç yan yatmış birine yardım edeceğim, dedim. Ama parada sıkıştıрма, hemen veremem dedim. Beni severdi "Tamam, ben hallederim sen merak etme." dedi. O lastikleri halletti geldi, adamın deposunu doldurdum, 2.5 lira da harçlığını verdim, hayır duasını alarak İstanbul'a gönderdim. 2-3 gün sonra dönüş yolunda mazot parasını ve 2.5 lira borcu ödedi, hesap numaramı istedi, sana lastiklerin parasını Antep'ten gönderirim, dedi. Adam gitti 1 ay oldu para gelmedi, 2 ay para gelmeyince dedim para gitti Tahir Efendi. Bir gece saat 2-3 sularında telefonum acı acı çalıyor. Benzinlikte ev arası iki yüz metreydi telefon hattı çektiymişim eve. Ahmet diye bir personel vardı arayan oymuş. Açtım, heyecanla geldi abi geldi, diyor. Geldi abi diyor, başka bir şey demiyor. Uykü sersemi "Oğlum kim geldi? dedim "Antepli geldi." deyince kalktım benzinliğe gittim. Sarıldı Antepli boynuma "Tahir Bey, özür dilerim iki

lastik parasını ancak bir araya getirebil-dim. Kolay mı iki lastik parasını biriktirmek. Elimle kendim getireyim, teşekkür edeyim dedim." dedi. Bir bidon acur turşusu, çay, fıstık gibi hediyelerle gelmiş bana. Dedi ki, sen bana kartviziti-ni ver ama çok olsun yirmi otuz tane olsun, dedi. Kartları verdim adam gitti, bu arada adı Yasin'di Anteplinin, Yasin Emmi derlermiş. Aradan 20 gün geçmedi, her geçen 27 plakalı kamyon "Yasin Emmi'nin benzinliği bura mı?" diyor, giriyor dükkana. Elinde benim kartvizitimle kamyoncular doluyor benzinliğe, yakıtını alıyor, yemeğini yiyor, öyle gidiyor. Meğer Yasin emmi Antep'te çok sevilen birisiymiş, ne kadar nakliyeciyse hepsini dolaşmış; bu adam bana böyle böyle iyilik etti, bu insandan yakıt almazsanız siz Antepli değilsiniz, üzerinden köprü olsa geçilmez bu adam, demiş. Onun sözüne herkes bana uğradı. 10 günde 1 tanker satamazken haftada 3 tanker satmaya başladım düşünün. Akşam olunca 27 plakalı kamyonlardan benzinlikte araba çekecek yer kalmıyordu. İşletme sahibi şaşkınlıkla izliyordu işlerin birden açılmasını. Ne yaptın deyince "Yatırı ayağa kaldırdım." dedim. Geldi beni alımdan öptü. Ben 9 yıl işlettim, çok güzel para kazandım oradan. Benden sonra kendileri işlettiler, kendileri de para kazanmaya devam ettiler; sözde uğursuz yer uğura dönmüş oldu.

BENZİN İSTASYONUNDAN AYRILIP SAFRANBOLU'YA GELME SÜRECİNİZ NASIL GELİŞTİ?

Sözleşmem bitti. 5 yıllık sözleşme yaptıktan sonra 4 yıl daha sözleşmeyi uzattılar, sonra kendileri işletmek istediler. Ben de Safranbolu'ya Fuel Oil ve madeni yağ bayiliği açtım. Benzinliği çalıştırırken Fuel Oil ve yağ satışına başlamıştım. Hatta yakıt darlığı olmuştu bir ara. Karabük'ten müşteriler benden yakıt almaya geliyorlardı. O yüzden Safranbolu'ya geldiğimde müşteri sıkıntısı çekmedim. Safranbolu Ticaret

ve Sanayi Odası serüvenim o şekilde başlamış oldu. Haddelere yakıt verirdim. Binaların kaloriferleri Fuel oil ile çalışıyordu. Haftada 5-6 tanker mal satardık. Uzun süre bayiliğe devam ettim ve 5 yıl önce emeklilik kararı aldım.

EMEKLİLİK KARARI ALMANIZDA EN BÜYÜK ETMEN NEYDİ? AYNİ ZAMANDA SAFRANBOLU TİCARET VE SANAYİ ODASININ MECLİS BAŞKANLIĞINI DA YÜRÜTÜYORDUNUZ?

Yaş itibarı ile artık yorgunluk belirtilerim vardı. Çok hareketli bir iş hayatım olmuştu. Ama emeklilik kararındaki en büyük etmen memleketimize doğalgazın gelmesidir. Doğalgaz geldikten 1 sene sonra hem Karabük hem Safranbolu'daki hemen hemen her yer doğalgaza geçiş yaptı. Hem daha temiz hem daha kolay temin edilmekteydi doğalgaz. Binalar başta olmak üzere her yapı doğalgaza geçince işlerimiz düştü, ben de "Artık emekli olmanın zamanı gelmiştir." dedim. Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı iken Odamızın hizmet binasını almak bize nasip oldu. Binamız hizmet vermeye yetersiz bir binada bulunuyordu. Belediye bize hizmet binası yapmamız için PTT arkasındaki arsayı hibe etti. Hibe etti ama Odamızda hizmet binasını yapacak para yok bize hazır bina lazımdı. O sırada Kıranköy'e yeni "Belediye Binası" yapılmıştı. Safranbolu Belediyesi Çarşı'daki bina yetersiz olduğundan Kıranköy'deki binaya taşınmıştı ve Belediye'ye para lazımdı, o yüzden 5. katın yarısını satışa çıkarmıştı. Bize hibe edilen arsanın hemen yanında da bir site yapılıyordu. Eğer biz binayı yaparsak sitenin önü kapanacak ve site sakinleri sıkıntı çekeceklerdi. Site sakinlerine dedik ki "Biz buraya bina yaparsak binanızın önü kapanıyor, bu arsayı siz bizden satın alın." dedik. Onlar da bizden o arsayı satın aldılar, biz de oradan aldığımız para ile şu an hizmet verdiğimiz yeri satın almış olduk. Meclis Başkanlığı yaptığım dönemde 2008 yılında hizmet binasının diğer yarısını da aldık ve Safranbolu Belediye İş Merkezinin 5. Katının tamamını, yaklaşık 650 metrekare alanı Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odasının hizmetine tahsis etmiş olduk.

MÜHENDİSHÂNE-İ BAHRÎ-İ HÜMÂYUN'UN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ!

Alfred Thayer Mahan (1840-1914), deniz gücü teorisi ve deniz stratejisi ile ilgili düşüncelerini topladığı ve 1890 yılında ilk baskısını yaptığı “Deniz Gücünün Tarih Üzerine Etkisi 1660 – 1783” adlı eseriyle, Amerika'nın deniz siyasetinde köklü değişikliklerin meydana gelmesine önayak olmuş önemli bir isimdir. Mahan, deniz gücünün; milli kalkınma, refah ve güvenlik bakımından hayati bir değere sahip olduğunu ileri sürerek, dünya üzerinde hâkimiyet kurma arzusunda olan devletlerin deniz ticaretine ve deniz aşırı üslere önem vermesi gerektiğini söylemiştir.

Mahan'ın teorileri, silah teknolojisinde yaşanan birçok dönüşüme rağmen geçerliliğini korumaya devam etmektedir. Günümüzde, devletlerarası rekabeti büyük ölçüde denizlere egemen olma yarışındaki aktörler belirlemektedir. Zira dünya ticaretinin yaklaşık %85'i deniz yoluyla yapılmaktadır. Deniz gücünün; kıyı ve liman emniyetini sağlama, dünya deniz ticaretinden pay alma ve askeri olarak da gerekli durumlarda riskli deniz sahalarına güç aktarımı yapabilme gibi birçok yönü bulunmaktadır.

Küresel güç olma iddiası taşıyan devletlerin, deniz gücüne önem verdiği ve bu alanda yaptığı yatırımlarla dünya denizlerinde her alanda artan faaliyetleriyle boy gösterdiği görülmektedir.

Ortadoğu ve Avrasya, dünyanın enerji açısından en zengin bölgelerinin başında gelmektedir. Bu durum bu coğrafyada hem deniz ticaretinden pay alma, hem de askeri tehditlerin bertaraf edilmesi hususunda deniz gücünü önemli kılmaktadır. Buna rağmen üç tarafı denizlerle çevrili Türkiye'nin etkin bir deniz gücüne şimdiye kadar kayda değer yatırım yapmaması büyük bir eksiklik olmuştur.

Bu eksiklik Türkiye'nin tarihi bir sorunudur. Türkiye'nin deniz gücünde yaşadığı gerilemeye bir hal çaresi olmak üzere Mühendishâne-i Bahrî-i Hümayun Mektebi 1775 yılında bu amaçla kurulmuştu. Fakat ilgisizlik ve iç hesaplaşmalar yüzünden başarı gösteremedi. Modern anlamda, ilk defa Mühendishâne-i Bahrî-i Hümayun ile başlayan deniz mühendishânesi girişimi başarılı bir şekilde günümüze kadar ulaşıyorsa, herhalde bugün Türkiye'nin deniz gücü çok ileri bir noktada olurdu.

Deniz gücü, yalnızca askeri güce indirgenemez. Bugün deniz gücünün kapsamı genişlemiş olup, uluslararası ticarete elverişli limanlar, balıkçılık faaliyetleri, deniz hukuku yetkinliği, gelişmiş offshore deniz endüstrisi, deniz teknolojileri üretimi, deniz jeolojisi ve jeofiziği gibi denizi ilgilendiren tüm alanlarda rekabet gücüne sahip olma anlamına gelmektedir.

Günümüzde birçok devletin Akdeniz'de ekonomik, politik ve askeri amaçlarla kendine üsler ve limanlar kurmanın peşine düşmesi, Türkiye'yi bölgedeki rolünü güçlendirmeye zorlamaktadır. Dolayısıyla Türkiye'nin, ilk etapta etrafındaki denizlerde sürdürülebilir etkin bir güce erişebilmesi için bu alanda planlı bir şekilde insan kaynağına yatırım yapması önemlidir. Bu hususta bir üniversiteye özel bir görev verilebilir. Burstar tasarlanabilir. Yurtdışı işbirliklerine gidilebilir.

Ancak tüm bunlar gelişigüzel yapılmamalıdır. İleriye dönük, uzun soluklu ve kalıcı olmalıdır. Bunun için Türkiye'nin bir gözü Doğu Akdeniz'de, diğer gözü de Mühendishâne-i Bahrî-i Hümayun tecrübesinde olmalıdır ki bu konularda sağlıklı adımları atabilsin.

Doç. Dr. İsmail ŞAHİN
TOBB Akademik Danışman

ÖZEL AÇI KOLEJİ İLE EĞİTİM İŞ BİRLİĞİ PROTOKOL İMZALADIK

www.safraanbolutso.org.tr

Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası ile Karabük Özel Açı Koleji arasında Eğitim İş Birliği Protokolü imzalandı. Yönetim Kurulu Başkanımız Ali Sami Acar ile Karabük Açı Koleji Kurucu Temsilcisi Salih Aydın'ın imzaladığı protokol hakkında bilgiler veren Başkan Acar "Üyelerimizin ihtiyaçlarını karşılamalarında destek olmak için çeşitli protokoller imzaladık ve imzalamaya da devam ediyoruz. Bu protokoller kapsamında bir yenisini Safranbolu'da eğitim hizmete vermeye hazırlanan Karabük Açı Koleji ile Eğitim İş birliği protokolü imzalamış bulunmaktayız.

Bu işbirliğinin iki kurum ve protokolden faydalananak üyelerimize hayırlı olmasını temenni ediyorum. İmzalanan protokol kapsamında Odamız üyelerinin birinci derece yakınları ve referans oldukları öğrencilerin eğitim ücretinden çeşitli oranlarda indirim uygulanacaktır." dedi. Karabük Açı Koleji Kurucu Temsilcisi Salih Aydın "25 Yıllık eğitim deneyimine sahip olan AÇI Eğitim Kurumları Karabük'te eğitim sektöründe bir ilki gerçekleştiriyor.

25 Yıllık Eğitim deneyimine sahip olan AÇI eğitim kurumları yurt genelinde 140'tan fazla eğitim kurumu ve yayıncılığın yanı sıra şimdi de Karabük'e bir ilk olan 'Konsept Okulu' açıyor. Konsept Okulumuzda Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odasının çocuklarına hizmet vermektan mutluluk duyacağız. İndirim protokolünün Safranbolu'muza hayırlı olmasını temenni ediyorum." dedi

MY KOLEJ İLE EĞİTİM İŞ BİRLİĞİ PROTOKOL İMZALADIK

www.safraanbolutso.org.tr

Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası ile Murat Yıldırım Eğitim Kurumları (MY Kolej) ile eğitim işbirliği protokolü imzaladı. Safranbolu TSO Yönetim Kurulu Başkanı Ali Sami Acar ile Murat Yıldırım Eğitim Kurumları Safranbolu Okul Müdürü İzzettin Kandış'ın imzaladığı protokol hakkında bilgiler veren Başkan Acar; " Geçtiğimiz yıl Safranbolu'muzda eğitim hizmetine merhaba diyen Murat Yıldırım Eğitim Kurumunun başta Safranbolu'muz olmak üzere tüm şehrimize hayırlı olmasını diliyorum. Yeryüzündeki en kutsal mesleklerden birisi öğretmenliktir.

Çocuklarımızı emanet ettiğimiz değerli öğretmenlerimiz, evlatlarımızı hem başarılı bir geleceğe hazırlarken hem de vatanına, milletine, bayrağına bağlı birer insan olarak yetiştirmektedirler. Bu vesile ile 2019-2020 eğitim öğretim yılında tüm öğretmenlerimize ve sevgili öğrencilerimize başarılar diliyorum. Odamız üyelerine özel imzaladığımız eğitim iş birliğinin protokolün hayırlı olmasını ümit ediyorum." dedi. MY Kolej Müdürü İzzettin Kandış "Türkiye'nin çeşitli illerinde 17 okulu bulunan Murat Yıldırım Eğitim Kurumlarının 18. okulunu geçtiğimiz yıl Safranbolu'ya açtık. Nitelikli eğitimin adresi hedefimizle açtığımız okulun ilk senesini verimli geçirerek çok güzel bir eğitim yılına geride bıraktık. Şimdi daha büyük heyecanlarla önümüzdeki eğitim yılını bekliyoruz.

Bölgenin en eski Ticaret ve Sanayi Odalarından biri olan Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası ile protokol imzalayarak Oda üyelerimizin evlatlarına en iyi eğitim hizmeti vermeye talip olduk. Okulumuzu görmeye bizleri ziyaret etmelerini bekliyoruz. Ali Sami Beyin nezdinde Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odasına teşekkür ediyor, Eğitim İşbirliği Protokolünün iki kurumda hayırlı olmasını temenni ediyorum". dedi.

MUSTAFA EREN

1989-1999 SAFRANBOLU BELEDİYE BAŞKANI
1999-2002 KARABÜK MİLLETVEKİLİ

“

1955 yılında Safranbolu Yazıköy’de doğmuştur. 1989-1999 yılları arasında Safranbolu Belediye Başkanlığı yapmıştır. Başkanlık dönemlerinde Safranbolu’nun geleceğinin şekillenmesinde önemli katkıları olmuştur. 17 Aralık 1994 tarihinde Safranbolu’nun Unesco tarafından Dünya Miras Listesine alınmasını sağlayarak Safranbolu’nun bilinirliğini ulusal düzeyden uluslararası düzeye taşımıştır. 1999-2002 yıllarında Karabük milletvekilliği yapmıştır. Kardemir’in sorunları için Meclis’te ilk kez eylem yapabilen bir milletvekili olarak hafızalarda yer almıştır.

Eren, doğduğu günden bu güne yaşamına çok sevdiği Safranbolu’da devam etmektedir.

”

www.safanbolutso.org.tr

Dergimizin bu sayısına konuk olduğunuz için teşekkür ediyorum. Safranbolu halkının hafızalarında Mustafa Eren ismini duyunca çok şey canlanıyor; ama biz kısaca Mustafa Eren’i sizin dilinizden dinleyebilir miyiz?

Bu dergide sayfanıza beni taşıdığınız için öncelikle teşekkür ediyorum. Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası’nın dergisini zevkle takip ediyoruz. Sizlere başarılarınız devamını dileyerek sözlerime başlamak istiyorum. 15 Mayıs 1955 yılında Safranbolu Yazıköy’de hayata gözlerimi açtım. İlkokul tahsilimi köyümde bitirdim. Ortaokul ve Lise tahsilimi Karabük Demirçelik Lisesi’nde gerçekleştirdim. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Filoloji bölümüne bir süre devam ettim ama ülkenin çalkantılı dönemlerine denk geldiği için üniversiteyi bitirmek nasip olmadı. Daha sonra Karabük’te Meslek Yüksek Okulu’nu bitirdim. 1979 Yılında Çelik İş Sendikası’na girdim. 10 yıl sendikada görev yaptım. Bu arada 1977-1980 yılları arasında Adalet Partisi Gençlik Kolu

Başkanlığı, 1983-1989 yılları arasında Doğru Yol Partisi Safranbolu İlçe Başkanlığı, 1984-1989 yılları arasında Doğru Yol Partisi İl Genel Meclis Üyeliği yaptım. 1989-1999 yılları arası Safranbolu Belediye Başkanlığı ve 1999-2002 yılları arası Karabük Milletvekilliği yaptım. Yani ömrümüzün 42 yılı siyasetin içerisinde, cemiyet hayatının içerisinde geçti. Bugün emekli olarak daha sakin bir hayat geçiriyorum, torunumla vakit geçiriyorum, aileme vakit harcıyorum huzurluyum mutluyum. Cenabı Allah’ın bize layık gördüğü görevleri başarı ile yaptığımıza inanıyorum. Bize destek veren, gönül veren vatandaşlarımızın başını öne eğdirmediğimizi düşünüyorum. Hizmet ettiğim Safranbolu’umuzda yaşamaktan mutluluk duyuyorum.

Siyasi hayata ne zaman ve nasıl atıldınız?

1983 yılında siyasi partiler kurulduğunda Doğru Yol Partisi kurucu ilçe başkanıyım. 1984 mahalli idareler seçiminde aday arayışına girdik. Çevremden aday olmam için baskı vardı

fakat rahmetli babam yaşımdan çok genç olduğunu, seçim kaybında moralmen üzüleceğimi ve seimin beni yıpratılabileceğini söyledi. Ben de babamı dinledim aday olmadım ve aday arayışına girdim. Aday bulmakta zorluk çektik, teklif getirdiklerimiz kabul etmedi. Aday başvurusunun son akşamı rahmetli Türker Ayyıldız abimizi zorla ikna ettik. Seçimlerde 2347 oy bizim adayımız, 2351 oy rahmetli Erdoğan Caymaz alırken; Belediye Başkanlığını Anavatan Partisi adayı Avukat Feza Özgeren kazandı. Seçilmesine rağmen Belediye’nin sözleşmeli avukatı olarak çalıştığı ve istifa etmediği için 1 ay sonra Sn. Özgeren’in Başkanlığı düşmüş oldu. Aramızda 4 oy vardı. 4 oy fazla olduğu için rahmetli Erdoğan Caymaz Belediye Başkanı olmuş oldu. Yani 1984 yılında Belediye Başkanlığı için başlayacağımızı serüven 1989 yılında başlamış oldu.

Mustafa Eren ismi Safranbolu için özel bir isim olduğu için size sorulacak çok soru var ama ben özellikle Belediye Başkanlığınız dönemine değinmek istiyorum. Sanırım sorulacak en önemli soru da Safranbolu’nun Dünya Miras Listesi’ne alınması. Safranbolu’nun bilinirliği ülke çapında iken siz evrensel boyuta taşıdınız. Bu yaşadığınız gururu bizimle paylaşır mısınız?

Safranbolu benim için bir savdandır. Hizmetine talip olduğum, yapılacaklar için asla teklif beklemediğim; hatta bunun için pazarlık yapmadığım görev aşkıdır. Şeklen değil; hakikatli sevgimi heyecanıyla yoğurduğum, doğduğum, yaşadığım yerdir “Safranbolu”. 1989 yılında aday olduk ve ilk defa Safranbolu seçim tarihinde kitapçıkla seçmenin huzuruna çıktık. Yapacaklarımızı, projelerimizi anlatan bir kitapçık bastırdık. Başlığı da çok önemli “Koruyarak mı yaşatalım, Yaşayarak mı koruyalım?”. Benim için çok önemliydi, ben 1977’den beri aktif siyasetin içerisindeydim. Sürekli turizmden bahsediyordum. Safranbolu turizmden hak ettiği değeri almıyor, hak ettiği değeri almalı dedim herkeşe bana “Ne turizmi?” diyordu. Bir tane konaklama yapacak otel yok, pansiyon

yok, topluca insanların gideceği restoran yok; lokanta bazında çarşıda bir iki yer vardı, eğence mekanı yoktu. Kiranköy’de yok, Aslanlar’da yok, Bağlar’da yok... Şu an turizmin temel taşları olan oteller, restoranlar, eğlence mekanların o tarihlerde hiçbirisi yoktu. Ama benim hayalimde bunların olması vardı. Turizmden bahsederken ayağımın yere basmadığını, bunların içi

boş bir söylemler olduğunu düşünseler de; biz, istikrarlı bir şekilde Safranbolu turizmden hak ettiği değeri almalıdır dedik. Safranbolu korumacılıkta daha aktif hale gelmelidir ve halkımızın mağduriyeti giderilmelidir, dedik. Safranbolu’nun korumacılığına gelirsek, 1975 yılında Avrupa Konseyi Dünyada korumacılık yılı ilan etti. Avrupa Konseyi’nin bu almış olduğu karara istinaden Safranbolu Belediyesi ile İstanbul Üniversitesi arasında

işbirliği yapılmış ve Safranbolu Belediyesi oy birliği ile korumacılık kararı almıştır. Korumacılık kararı alındığı 1975 yılından 1980 yılına kadar ülkemiz çalkantılı bir durumdaydı. Anarşi hat safhada, ekonomimiz çok kötü, enflasyon almış başını gidiyordu. Korumacılık adına 1975 yılında alınan karardan sonra somut olarak yapılabilecek çok şeyden bahsetmek mümkün değildi. Şunu hep söylerim Safranbolu bugüne kadar korunarak gelebilmişse, kentte yaşayan insanların garibanlığı korumacılığın en baş faktörü olmuştur. Çünkü istese de evini tahrip edebilecek güç yok. Kapisını, penceresini değiştirebilecek gücü yok. Safranbolu’nun yerlileri, büyüklerimizin çoğu buraları yok pahasına satarak ellerinden çıkarmışlar ve apartman hayatına taşınmışlardır. Buraları da kırsal kesimden gelen insanlarımız alarak, başımı sokacak bir yerim var; buralara sahip çıkalım diyerek bu binaları yaşatmışlardır. Apartmanda yaşayan herkes duşunu banyosunu rahat şekilde yaparken biz burada oturanların yükümlüde güğünden sular ısıtarak yıkansın düşüncesiyle onların yaşantılarını sürdürmelerini istedik. O zaman da karşı çıktım. Orman işletmesi köyde yaşayan vatandaşlara ahırını, samanlığını yaptırmak için ucuz kereste tahsis ederken, Safranbolu’da evini restore ettirmek isteyen insanımıza pahalı kereste tahsis etti ve vatandaşımız alamadı. Bunlarda kolaylık sağlansın diye çok uğraştık ama başaramadık çünkü korumacılığa çok ciddi bakan yoktu, ne olduğunu bilen yoktu. Korumacılık diye Safranbolu’nun pek çok yerine beton atılarak betonla korumacılık olunacağı düşünülmüş, pek çok yer yıkılarak korumacılık adına bir şeyler yapılmaya çalışılmış. Mesela ben 1989 yılında Safranbolu Belediye Başkanlığına ilk aday olduğumda tarihi camimiz olan Kazdağlıoğlu Camii kapisında “Evlendirme memurluğu ve Kütüphane” yazısı vardı. Bu işlevi görmüyordu ama cami kapalıydı. Ramazan arifesiydi dedim ki “İlk

SÖYLEŞİ

teravi namazına bu camiimizi ibadete açacağız" ve açtık. Korumacılığı görev talip olduğumuzda özümsemiştim. Burası çok önemli, 1991 yılında "Koruma İmar Planını" yaptırıldı; o zaman kimse onun ne olduğunu bilmiyordu. Şu an bu işle ilgili olanlar bilecektir. Nasıl bir ülkenin anayasası varsa, kanunlardan bahsetmiyorum, anayasası varsa Koruma İmar Planı da Korumacılığın anayasasıdır. Koruma İmar Planını yapan İsmet Okyay'ı da rahmetle anıyorum. Çok büyük emeği vardır. Biz o zaman inandık, Meclis Üyesi arkadaşlarımızla birlikte inandık, oy birliği ile kabul ettik Koruma İmar Planını. Unesco'ya girişimiz de çok kolay olmadı, altın tepsi ile sunulmadı bize. Belediyemize gelip kimse -Siz çok iyisiniz, korumacılıkta ciddi atılımlarınız var, siz iyi şeyler düşünüyorsunuz. Safranbolu'yu gelecek nesillere taşımak istiyorsunuz; biz de sizin iyi niyetinizi, çabanızı görüyoruz, sizi biz Dünya Miras Listesine alalım- demedi. Dünya Miras Listesi'ne girene kadar göbeğimiz çatladı. O zaman kurul Ankara'da idi. Kurulun Safranbolu'da olması için çok mücadele ettik ama o zamanki ortam, siyasi atmosfer buna uygun değildi. Şimdi Koruma Kurulu buraya geldi, Safranbolu için büyük bir kazançtır Koruma Kurulu'nun burada olması. Bize yazı gelirdi -şu ada pafta ve birkaç madde Koruma Kurulu'nda görüşülecek- diye. Konuyu bildiğimiz de yok oraya gidip gücümüz yettiğince

bilgi veriyorduk ama şimdi her şey çok farklı. Koruma Kurulu burada ve Kurulun alacağı kararla ilgili o binayı görüp karar verebiliyor. O ada parseldeki yapılaşmayı görebiliyor. Ankara'dan doğru bunlar olmuyordu. Çok ciddi bir mesafe kat edildi. Safranbolu'ya Üniversitenin getirilmesi Unesco için attığımız adımların en önemlilerin bir tanesidir. 2 Bölüm açıldı Restorasyon ve Turizm Otelcilik bölümü ve bu iki bölüm bilerek açıldı. Biz o zaman Safranbolu Belediyesi olarak restorasyon atölyesi kurduk. Şu anda Fakülte binasının olduğu yerde atölyemiz vardı. Orada öğrenciler gidip fiziki olarak da işlem yapabiliyorlardı. Misafirhane açtık. Atıl bir binayı misafirhaneye çevirerek Ankara'dan gelen misafirlerimizi orada ağırladık. Safranbolu'nun Unesco sürecindeki toplantılarımızı orada yaptık. Safranbolu'nun Unesco'ya girmesinde emeği olan o kadar isimsiz kahraman var ki... Mesela rahmetli Emre Madran var, mesela şu an hayatta olan benim için çok değerli olan Safranbolu'ya çok emeği olan Prof. Aysun Özköse var, emeği en az bizim kadardır. Biz işin lokomotifliğini yaptık ama o lokomotifin oraya gitmesi için kömür atan çok insanımız oldu. Unesco'ya girişimiz çok kolay olmadı. Mesela gittiğimiz Avrupa Ülkeleri'nde programda olmamasına rağmen sergiler açtık. Rahmetli Fotoğrafçı Erol abi buradan fotoğraflarını alır, gelirdi bizimle beraber, cebinden masraflarını da karşıladı. Beraber Macaristan'da Almanya'da sergiler açtık programda olmamasına rağmen. Onlarca kilo

lokum şekeri götürür, bastırığımız poster ve broşürlerle Safranbolu'yu tanıtmaya çalışırdık. Ama şu an çok mutlu ve gururluyuz. Safranbolu dünyada bütünü ile korunan tek kent. Bunu da ileriki nesillere hep birlikte taşımalıyız. Çünkü bu günlere gelene kadar çok zor günler geçirdik. Mesela ben parke yaptırdığım için ağır cezada yargılandım ve 3 ay hapis cezası aldım. Her tarafa parke yapmıştı rahmetli Caymaz. Akçasu Mahallesi sakinleri benden parke yaptırmamı istedi. Olmaz, uygun değil, yapamayız dedim. Herkes yapıyor, sen niye yapamıyorsun dediler. Biz de yaptırıldı, o ara birisi şikayet etmiş beni, hapis cezası aldım. Başka bir örnek daha vereyim: Kanlı Kaya diye tabir ettiğimiz yere Arnavut Kaldırım yapımı için Tokat'tan ustalar getirttim. Parke Safranbolu'nun dokusuna uygun değil Arnavut Kaldırım yapalım istedim. Bir baktık ki ustaların yerinde yerler esiyor öğrendim ki mahalleli kovmuş biz bu taşı istemiyoruz parke istiyoruz bu taşta yürüyemiyoruz diye. Yemenciler Arastası açılacaktı o zaman Kaymakamlığı vekil olarak Millî Eğitim Müdürü Ruşen Özkan Bey bakıyordu. İhale yapılıyor Kaymakamlığın odasında, ihaleye giren olmadı 2-3 dükkan boş kaldı. Millî Emlak'ın yetkilileri dükkanların hepsi kiraya verilmezse biz bu ihaleyi iptal ederiz dediler. Bir daha da ihale ne zaman yapılır, Arasta Çarşısı ne

zaman açılır, Allah bilir. Vekil Bey'e dedim ki "1 dükkan siz kiralayın, 2 dükkan ben kiralayım, ihaleyi bitirip Arastayı açalım yoksa açılmayacak." Sağ olsun 1 dükkan o kiraladı, 2 dükkan ben kiraladım ve Arasta Çarşısı'nı açtık. Sonra ne Ruşen Bey bilmiştir dükkanın yerini, ne ben; amacımız Safranbolu'nun kazanması. Yine Aysun hanımın arastanın arkasındaki dükkanların projelerinde, Kaymakamlar Evi'nde büyük emeği vardır. Vatandaşın görmesi açısından da bir şeyler yapmak istedik. Şu anda Çarşı'da bulunan Üniversitenin Uygulama Otelini işlettiği yeri Belediye Meclis Üyesi arkadaşlarımızla beraber kiralamak istedik, ismine de "Reis Pansiyon" koyalım dedik. En azından Belediye Başkanı ve Meclis Üyeleri de el attı burada bir şeyler olacak desinler, istedik. Mal sahibi ile konuştuk. Önce 500 lira kira istedi, tamam dedik, sonra 1000 lira dedi ona da tamam dedik, sonra 2000 lira dedi, eşime sorayım dedi, sonuçta kiraya vermediği için pansiyonu açamadık ama heyecanımızı hiç yitirmedik. Korumacılık hiçbir zaman tek kişi özelinde olamaz, yerel yönetimlere idarenin de Kaymakamlığın da destek olması lazım. Ama bir kentle ilgili kararı her zaman kesinlikle seçilmişler vermelidir, atanmışlar değil. Atanmışlar denetleyici olmalı. Kentin geleceği ile ilgili kararı ne ilin valisi, ne ilin Kaymakamı, ne de ilin başka bir atanmış idarecisi vermiş olamaz; denetleyicisi olmalı, görüşlerini bildirmeliler ama kararı seçilmişler vermelidir. Çünkü atanmışlar çekip gidecekler, vermiş

olduğu kararda yanlış bir şey olursa o kentin insanı bunu ömür boyu çekecek. Ama seçilmiş o yanlış kararı verirse, o yaşadığı kentte ömür boyu bununla yüzleşecek. Ben almış olduğum kararların doğruluğu sayesinde başım dik geziyorum. Safranbolu turizmde hak ettiği değeri alsın dedim, korumacılığa önem verelim, dedim ve şimdi Safranbolu sayesinde turizmde binlerce insanın ekmek yemesi beni son derece mutlu ediyor. Bir örnek vereyim Kurban Bayramı'nda arkadaşlarla bayramlaşırken şoför esnafı arkadaşımıza işlerin nasıl olduğunu sordum. "Başkanım sağ ol sen toprağın altına bir define gömdün biz elimizi uzatıp uzatıp yiyoruz dedi." Askeriyenin burada olması, Yüksekokulun burada olması, Safranbolu ekonomisine katkılar sağlaması beni son derece mutlu ediyor. Yüksekokulu açtırmak için- Millî Eğitim Bakanı o zaman Köksal

Bey'di- onunla görüştük ve Yüksekokulun açılması için alınan kararı bir günde aldık. Hatta mesai bitmişti mesai bitmesine rağmen YÖK'ten karar çıkarttık, Safranbolu Meslek Yüksekokulu açılсын diye ve Yüksekokulu açtık. Rahmetli Özal'a, yine rahmetli Cumhurbaşkanı

başkanı Demirel'e gittiğimizde sivil toplum örgütleri ile gittik; memleketin sorunlarını hep birlikte çözmeye çalıştık. Sencilik bencilik yapmadık. Geldiğimiz noktada öyle üzülecek şeylerle karşılaşıyoruz ki mesela hemşehrimiz Türker İnanoğlu Bey İletişim Fakültesi yaptırmak istiyor, bu beyefendiye 3-5 yıldır yer tahsis yapılmıyor. 3-5 senedir İletişim Fakültesi için bir yer tahsis yapılmıyorsa herkes şapkayı önüne alıp düşünmesi lazım. Bakın biz 19 öğrenciden 2 sınıflı yüksekokul açılmasına vesile olduk ve şu an binlerce öğrenci var ve ilçemize kattığı katma değer ortada. Şu an bir yer tahsisini yapamıyorsa ciddi anlamda kendimizi sorgulamamız lazım. Tarih kahramanları yazmaz. Kahramanlar tarihi yazar.

SÖYLEŞİ

Tarihin yazdığı kahramanlar masal kahramanıdır. Geleceğimiz için taşın altına elimizi koymalıyız. Geleceğimiz için düşüncelerimizi bir masaya yatırmalıyız. Safranbolu sürekli gelişime açıktır. Dünya geliştiği için ayak uydurmalıyız. Benim Belediye Başkanlık dönemimde doğalgaz gelmesi için çalışırken herkes karşı geldi Safranbolu'ya nasıl doğalgaz gelecek, mümkün değil, diyorlardı işte geldi. Modern hayatı teknoloji ile yaşamak zorundayız. Apartman dairelerinde kalorifer rahatlığını yaşıyorsak tarihi evlerde kalan vatandaşlarımızın hala odun sobası yakmasını bekleyemeyiz. O lüksü o da yaşamalı, ancak o zaman korumacılık olur. Beraber aynı rahatı, aynı güzellikleri paylaşabilirsek tadına varabiliriz. Muhalefet iktidar demeden birlikte hareket etmeli, kararları birlikte almalıyız. Safranbolu'nun 100 yıllık su sorunu vardı. 100 yıl sürmüş mahkemede su dereye akıyor, Safranbolu susuzluk çekiyordu. Oturduk Bulak Köyü ihtiyar heyetiyle. Gelin bunu kardeş payı yapalım. Ortada dereye su akıyor. Su akar Türk bakar misali bunu yarı yarıya bölelim dedik. Yüzde 47.5 siz alın, yüzde 47.5 biz alalım, yüzde 5 de dere yatağına verelim dedik ve su sorununu birlikte çözdük. Gençlerimizin top oynayacağı halı saha bile yoktu. Hatta Batı Karadeniz'de halı saha yoktu. İlk halı sahayı Safranbolu Belediyesi yaptı. İlk uydu yayını biz verdik. Yılbaşı gecesine yayın vereceğiz dedik, Star TV vardı o zaman, Star TV yayını verdim. Türkiye'de belediyenin ilk radyosu Safranbolu Belediyesi'nin radyosudur. Teknoloji değiştiği için o zamanlar olağanüstü gibi görünen şeyler şimdi kolay gibi geliyor ama o şartlarda çok zordu. Bunları bahsetmemdeki sebep bir kentin yöneticileri ileriye görmeli, açılımcı olmalı. Safranbolu'yu ülke gündemine getirmek için 90'lı yıllarda ulusal kanallara spot reklamlar verdik. "Safranbolu'da Zaman" belgeseli kentin tanıtımında, bilinmesinde, fitilin ateşlenmesinde çok çok önemli rol oynamıştır. Emeği geçenlere teşekkür ediyorum. Ancak aradan 40 yıl sonra yapılan "Zamanda

Safranbolu" belgeselinde dönemimizin yok sayılmasını; en basit tabirle emeğe, alın terine saygısızlık olarak düşünüyorum. Zira o 40 yılın 18 yılında bizzat halkın oyuyla seçilmiş siyasetçi olarak kentime, ülkeme hizmet ediyordum. İnsanlar bencilliği bir kenara bırakmalı, kim hizmet etmişse "Allah razı olsun." demesini bilmeli ve en önemlisi bu kentin tarihi ilgisiz alakasız ve bilgisiz kişilerin 2 dudağının arasına sıkışmalı. Böyle durumlarda tarih kahramanları yazmaz. Ne kadar yok saymaya çalışsanız da göz ardı etmeniz de Kaymakamlarımız Sn. Yavuz Erkmen, Sn. Hasan Karakaş, Sn. Muammer Aksoy ve Sn. Celal Ulusoy ve Belediye birlikteliği ile yapılan güzellikleri unutturamazsınız. Belediye hizmet binası, Su Arıtma Tesisi, Meslek Yüksek Okulu, Anadolu Lisesi, Çarşı İlköğretim Okulu, Sağlık Meslek Lisesi, Jandarma Alayı, Stadyum hafızalardan çıkmayan festivaller ve niceleri dünya döndükçe hatırlanacak. Unutmayın tarih kahramanları yazar. Şimdi internet gibi bir olay var dünya küçüldü her şeyi öğrenebiliyoruz. Dünyanın bir ucu telefon kadar uzağımızda artık. Ama eskiden gitmeden, görmeden bilemiyorduk. Bir örnek daha vermek istiyorum. Karabük Belediye Başkanı Enver Tümen Bey'i ziyarette Faik Çelik Bey ile gittik. Başkan Bey toplantıdaymış, Başkan Yardımcısı İsmail Işıkgül misafir etti bizi. Çay ikram ederken Kayabaşı'nın orada kayalar var, oraya şelale gibi bir şey yapmak istiyoruz diye projesinden bahsetti, çayımız bitti hemen kalktık. O gün de bir iş yerinin o saatlerde açılışı var. Açılışa

katılmadan hemen Hastane altına gittim ve görevli arkadaşları çağırttım, burası şelale olacak dedim. O talimattan sonra açılışa katıldım. Heyecanımız vardı, aynı anda yapmalıydık ve yaptık şelaleyi. Başka bir örnek daha vereyim Kapadokya'ya gittik, Belediye Başkanları toplantısı var. Kapadokya'ya bir girdik olağanüstü projektörlerle ışıklandırılmış Kapadokya, çok beğendim; Safranbolu'da ışıklandırma hiç yoktu. Hemen Safranbolu'yu gece ışıklar altında hayal ettim. Nevşehir'den çıkarken Belediye elektrikçisini buldum. Ankara'ya gelmesini istedim. Ulus'ta buluştuk, aynı gün projektör ve kabloları aldık. İlk taş minareden başlayarak Çarşı'yı aydınlattık. Şehir için heyecan duymak lazım. Benim heyecanım hala var. 2 kere daha denedik ama nasip olmadı. Fakat hala kentim adına soran olursa bildiklerimi söylüyorum. Her gece alışkanlık oldu, gece iki üç de olsa mezarlığa kadar arabamla giderim, söyle birkaç tur atarım, etrafa bakar öyle eve giderim. Vatandaş olarak memleketimizde eksik noksan ne var ne yok diye bakar, öyle yastığa başımı koyarım.

"KORUYARAK MI YAŞAYALIM, YAŞATARAK MI KORUYALIM?" DEMİŞSİNİZ YAŞAYARAK KORUYABİLDİK Mİ?

Yaşayarak korumaya çalıştık ve bunu da başardığımızı düşünüyorum. Safranbolu'ya Müze Kent diyorlar, bana göre son derece anlamsız bir söylem. Müzede sadece gözlemleyebileceğiniz şeyler vardır. Mesela Topkapı Müzesi'ne gidersiniz, Fatih Sultan Mehmet'in kılıcını görürsünüz. Alparslan'ın zırhını görürsünüz. Ama sadece görürsünüz, dokunamazsınız kılıcı alıp sallayamazsınız onu yaşayamazsınız. Ama Safranbolu gibi yaşayarak koruduğunuzda o kapının açılışındaki gıcır sesini duyarsınız, merdivenden çıkarken gıcır gıcır sesi duyarsınız. İzzet Mehmet Paşa o tarihte herkesin cebine köstekli saat koyacağı dediği zaman, herkes bu kadar saati nereden bulacak diye düşünmüş ama Saat Kulesi'ni yaptığı zaman hem saat başında, hem saat aralarında, o çan sesi vurduğunda o saati anlamışlar ve yaşamışlar. Safranbolu'da yaşayan insanlarımız o değerini farkındalar. Yıllarca üzerinde oturdukları servetin farkındalar.

Safranbolu Belediye Binası'nı Tarihi Çarşı'dan Kıranköy mevkiine taşıdınız. Hâlihazırda orada Safranbolu Belediyesi, Vergi Dairesi ve bizim de olduğumuz 3 Kurum hizmet vermeye devam etmektedir. Yeni Belediye Binasını taşıma kararını nasıl aldınız?

Şöyle söyleyeyim benim için de tatlı bir anı. Ben Belediye Başkanı olduktan 6 ay kadar şoförümle odacım dışında başka personeli tanımadım. Şoförüm

sabah alırdı ilk 6 ay eş dost ziyareti, gelen giden hiçbir yeri göremiyordum. Zile basıyordum çok emeğimizi çeken odacım Ahmet geliyordu. İkisi dışında tanıımıyordum. Bir gün zile bastım kapı açıldı. Birisi girdi içeri, ben de vatandaşımız geldi sandım. Çekin-gen davranıyor, buyurun dedim çay ikram edeyim, çekinmeyin dedim. Dedi ki başkanımın zile bastınız o yüzden geldim. Şaşırdım Muhasebecinin odacıymış. Ahmet Bey yokken o gelmiş. Belediye binası o kadar yetersizdi ki Belediye'de Başkan ve Yazı İşleri Müdürlüğü vardı. Muhasebe dışarda, başka binada hizmet vermeye çalışıyordu. Muhasebe müdürü bize bir evrak imzalatması gerekse koltuğunun altına alıyor evrakları, insanlarımızın içinden gerçek Belediye'ye geliyor, imza attırıp tekrar gidiyordu. Zabitanın yeri bile yoktu. Safranbolu da gelişiyor, eskiden sadece Çarşı ve Bağlar vardı; başta nüfusumuz azdı. 1975'lerde

nüfusumuz 7000-7500 arasındaydı, ben Ortaokula giderken mezarlığın oradaki nüfus tabelasında 2500 yazıyordu. Kent büyüyünce ihtiyaçlarımız da büyüdü. Yeni Belediye Binası'nın 15 Mayıs 1993'te temelini attık ve 15 Mayıs 1996'da açılışını yaptık. Bunu yaparken de hiç reklam etmedik. Yaptığımız işlerin reklamını yapmazdık o Belediye Binasının temel atma töreni diye bir fotoğraf bulamazsınız, açılışında da bulamazsınız; kurban kesilmiştir sadece 15 Mayıs'ın tek özelliği de doğum tarihi olmasıdır. Sizinle bir bilgi daha paylaşayım o arsayı bedava aldık. Şimdi milyonlarla ölçebiliriz oranın değerini ama o zaman 5 kuruş vermedik. Velioglu Pasajı'nda arkadaşımın dükkanı vardı, beraber çay içerken Belediye Binası ve yanındaki iş merkezinin olduğu yer boştu, sadece Ziraat Bankası vardı. Arkadaşlara çay içerken tarlaya şöyle bir baktım ve dedim ki "Arkadaşlar buraya Belediye Binası çok yakışır, Çarşı'daki binada yetersiz kalıyoruz. Ben buraya Belediye binası yapacağım dedim". Güldüler, senin paran yeter mi, dediler. Para vermeyeceğim ki, dedim. Nasıl olacak, dediler. Para vermeden bu arsanın yarısını alacağım ve Belediye binasını yaptıracağım dedim. Hemen o dakika arkadaşların sabit hattından Yazı İşlerini aradım, hemen olağan üstü Meclis toplantısı kararı alın, gazeteye de gönderin yayınlansın. Gündemimizde de tek madde var, ada parseline bakın, yeşil alan yapma maddesine dedim. O arada da mal sahipleri rahmetli Ali Acar, rahmetli Kadı Meh-

SÖYLEŞİ

met, Rahmetli Mehmet Amca var onlara dedim buranın yarısını istiyorum, yarısını Belediye binası yapacağız dedim. Ali Acar dışındakiler oralı olmadı; biri hanıma sorayım, biri bakınız, diyor İstanbul'a gidip gelmiyorlardı. Ali Acar bir gün dedi ki -bunun babası benim tuz ekmek dostum, bu da babası gibiyse dediğini yapar benden tarafını ben veriyorum- dedi. Allah razı olsun Ali Amca'nın kararlı tutumu onları da yumuşattı ve o tarlanın yarısını bedava-ya aldık. Projeyi de o zamanın en ünlü mimarı olan Merih Karaaslan'a yaptırdık. O Mimarı yaptırmamıza vesile olan da Ankara'da Ata Kuleyi yapan Safranbolu'dan müteahhit abilerimizden Osman Özkan'dır. Türkiye'nin en ünlü mimarı çok cüzi bir fiyata o projeyi yapmıştı. Paramız yoktu bitirecek ama başlamanız gerekiyordu ihtiyacımız vardı başladık ve 3 yılda bitirdik. Önemli olan başlamak, karar almak. Mesela Aslanlardaki top sahasını Emek Mahallesi'ne taşıdık. O top sahasını yaptırırken de olimpiik stat meşhur Wembley stat ölçüsünde 105 metre yaptırdık. Yine bütçemiz yoktu ama yapmamız gerekiyordu; çünkü artık Aslanlar sahası ihtiyaca cevap vermiyordu, tribünlerini Demir Çeliğe yaptırmıştık. Mesela iki soyunma odası yaptırdık, bir deplasman takımı için bir de bizim Safranbolu takımına. Safranbolu takımının soyunma odasını iki misli büyük yaptırdık ki bizim topçulara daha orada bir hava gelmesini istedik. Çok heyecanımız vardı, büyük heyecanla yaptık bu hizmetleri.

10 yıl süren Belediye Başkanlığınızdan sonra 3 yıl da Milletvekili olarak Karabük'e hizmet ettiniz. Kardemir için Meclis'te oturma eyleminde bulunmuşunuz. Biraz da Milletvekili döneminizden bahsedermisiniz?

Milletvekili dönemimiz 3.5 yıl gibi sürdü. Devlet Bahçeli bir gün erken seçim önerisiyle çıktı hatta tarihini de verdi 2 Kasım'da seçim olsun diye, ülke de erken seçim havasına girdi ve biz de tam ne olduğumuzu anlayamadan erken seçime girmiş olduk. Vekilliğimizde şanssızlığımız muhalefet partisinden milletvekili olmamızdı; ama Belediye

Başkanlığımızda Ankara bürokrasisi ile kurduğumuz dostluklar Milletvekilliğimizde çok işimizde yaradı. Belediyenin işi olabilecek her yere giderken mutlaka lokum getirir ve aramızı sıkı tutardık. Onlarla dostluğumuz, arkadaşlığımız olurdu. Onun geri dönüşlerini milletvekilliği zamanında görmüştüm. Kardemir için yaptığım eylem de çok konuşulmuştu. Mecliste 3 gün oturma eylemi yaptım. Gece gündüz 3 gün Meclis'te kaldım. Kardemir'i ülke gündemine getirmek istedim. Kardemir'in çöküşüne bir haykırıştı oturma eylemim. Demirçelik'le ilgilenen dönemin Milletvekili Yılmaz Karakoyun'a evelemeden gevelemeden soruyorum, evelemeden gevelemeden cevap istiyorum; Kardemir'i kurtaracakmışınız diye sormuştum. Mecliste ilk defa ferdi bir eylem olmuştu. Çok şükür ki bugün binlerce kişi hala ondan ekmek yiyor.

2002'den sonra aktif siyasette olamadınız. Safranbolu'da yapmak isteyip de yapamadığınız, hizmet süremde keşke şunu da yapsaydım dediğiniz konu oldu mu?

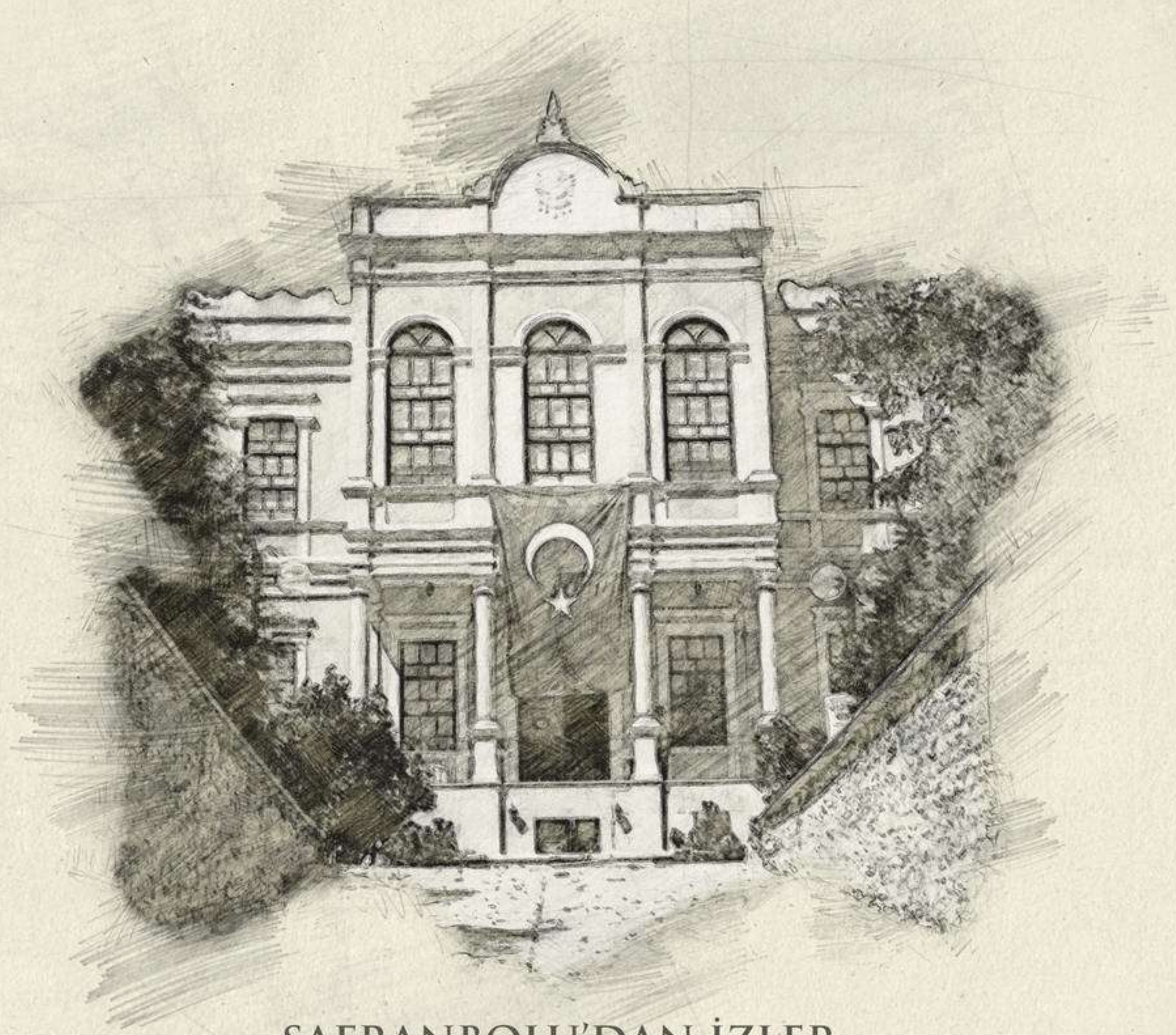
Mutlaka olmuştur. Herkes kendini yeniliyor, yenilemek de zorunda; çünkü istekler, talepler kendini yeniliyor. Safranbolu girişinin, Bulak yol ayrımından itibaren Safranbolu'ya girildiğini hissettirecek şekilde, Karabük'ün bittiği yerden itibaren Safranbolu'ya girildiğini hissettirmek hayalimdi. Sarıççek Dağı'na doğru baktığımızda gece Mustafa Kemal'i görmek isterdim. Bunlar hayalimdi. Bizim hayalimiz başkanlarının da hayali olur inşallah, onlar gerçekleştirir. Safranbolu'nun hayalleri bitmemeli.

Sevgili Yasin kardeşim. Emeklerinden

dolayı sana, bu imkanı verdiği için Ticaret ve Sanayi Odası Başkanımıza, Yönetim Kurulu ve Meclis Üyelerine ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Okurlarımızın şunu bilmesini isterim ki bu anlatılanlar 10 yılda gerçekleştirilen hizmet filminin sadece fragmanı. Emeği geçen herkese başta Safranbolu'muzun güzel insanlarına, Meclis Üyesi arkadaşlarıma ve cefakar belediye personeline sonsuz teşekkür ediyorum. Almış olduğumuz doğru kararların neticesinde bugün binlerce insanın ekmek yediği iş kapılarının açılmasına vesile olmamızı nasip eden Allah'ıma binlerce kere şükrediyorum. Turizm-Üniversite ve 125.nci Jandarma Eğitim alayı bugün Safranbolu ekonomisinin can damarlarını oluşturmaktadır. Ne mutlu ki bu hizmetlerin altında imzamız var, vermiş olduğumuz kararların doğruluğunu gördükçe mutlu oluyorum ve bu güzel kente hizmet etmeyi nasip eden Allah'ıma şükrediyorum.

Reportaj & Fotoğraflar: Yasin Dikmen

SAFRANBOLU'DAN İZLER

Şehir Zaman Mekan ve İnsan

1930'lu yılların başında Safranbolu kasabasının ve çevresinin genel durumu Sadi Yaver Bey Ataman'ın kendine özgü anlatımıyla şu şekildedir:

Safranbolu da, Anadolu'muzun her yeri gibi yer yer istila görmüş, derebeylerine makar (oturulan yer) olmuş, görmüş, geçirmiş ihtiyar bir kasabadır. Etrafı dağlarla çevrilmiş, jeolojik ve topoğrafik bir güzellik ibraz etmeyen ve fakat (Bağlar) kısmı çok güzel bir kasabadır.

Safranbolu, mukaddes vatanın kahraman, tarihi bir köşesidir. Safranbolu'da halen saf ve temiz bir Türk adet ve ananesi yaşıyor; halk bu temiz adetleri Cumhuriyet rejime uygun bir şekilde yaşatmaktadır. Halkta tam bir vahdet vardır. Birbirine yardımı çok seven mütevekkil, çalışkan bir halk kütlesi, bilhassa kasabanın etrafını çevreleyen köyler de daha munis ve mütevekkil sessizce çalışan köylü vatandaşlar bir vahdet içerisinde ve mukaddes cumhuriyetimiz sayesinde mes'udane yaşamaktadırlar.

Safranbolu halkı, çalışkan, iş bilir, durmasını, oturmasını sevmez insanlardır. Bu nispetle ekonomide de ehemmiyet

verirler. Bilhassa yurt dışısından gelen mallara karşı elbirliği ile boykot ilan etmiş gibidirler. Türk devletinin ekonomi hakkındaki prensiplerine de böylece uygun hareket eden Safranbolu halkının geçim çıkarları, alınlarından damla damla akan terlerin değerleridir. Buna misal, Safranbolu iş adamlarının en ufak kar ve kazanç peşinde bile her türlü eziyet ve mahrumiyetlere katlanarak, yaz-kış araları kasabayla 8-9 saatten aşağı olmayan pazaryerlerine at sirtında gittikleri, böylece kanaatkar olarak çalıştıklarıdır.

Safranbolu'nun belli başlı sanatları tabaklık (debbağlık) yemenicilik, bez dokumacılığı, boyacılık, kitapçılık, müteferri olarak da ekmekçilik, aşçılık, demircilik, kunduracılık vesairelerdir.

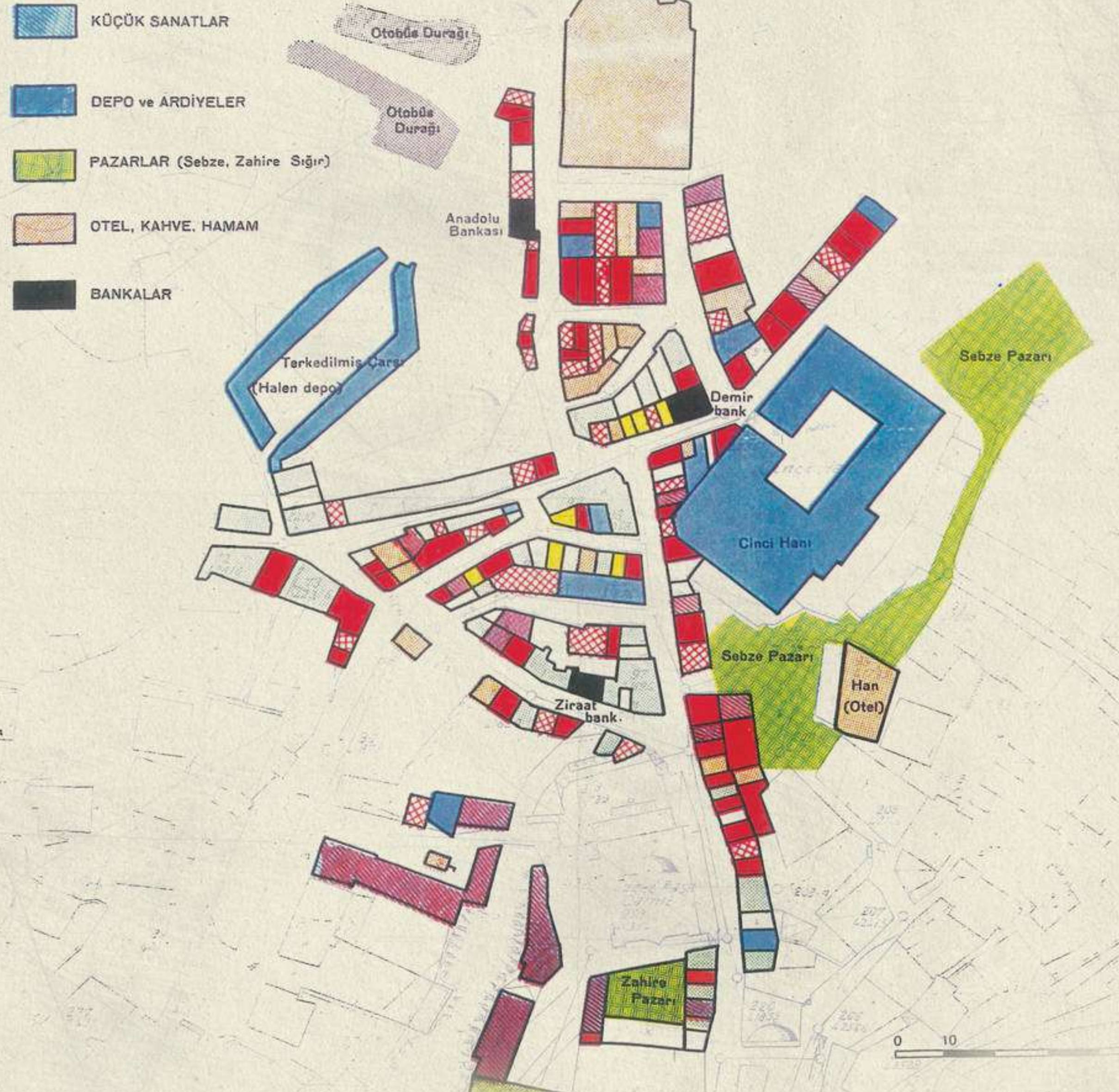
TABAKHANE VE TABAKLIK

Anadolu'nun her yerinde olduğu gibi burada da "Tabaklık" adı verilen bu deri işleme sanatı, bilhassa Safranbolu'da çok rağbet bulmuş sanatlardan birisidir.

Evladını adam etmeyi düşünen babanın, eğer okumayacaksa, onu muhakkak ya tabakhaneye veya yemenici çıraklığına vermesi adet hükmüne girmiştir.

SAFRANBOLU TİCARET

- GIDA MALZEMESİ SATAN TESİSLER
a) Bakkal b) Kasap c) Fırın d) Manav e) Sekerci
- GİYECEK MALZEMESİ SATAN TESİSLER
a) Manifatura b) Ayakkabıcı c) Tuhafiye d) Terzi
- GEREKTİĞİ ZAMAN KULLANILAN TESİSLER
a) Berber b) Temizleyici c) Fotoğrafçı d) Eczane e) Kırtasiye
f) Parfümeri g) Gazete bayii h) Yazıhane k) Şarapçı
- EV EŞYASI SATAN TESİSLER
a) Mobilyacı b) Halıcı c) Yorgancı
d) Camcı e) Radyocu f) Bonmarşe

Safranbolu'nun tabakhanesi, Anadolu da ender bulunur büyüklükte ve intizamdadır. Şehirden ayrı bir yerde ve dere içinde kurulmuştur. "Aşağı Tabahna" "Yukarı Tabahna" diye ikiye bölünen tabakhaneler esnafın müşterek hisseleriyle ve bin müşkülatta bundan on, on bir sene evvel, Aşağı Tabakhane'de yaptırılan büyük deri işleme fabrikası maalesef işletilmeyerek bugün güvercinlere yuva olmuştur. Metruk kalışına ekonomik buhran sebep olarak gösterilen bu fabrikanın işlememesi yüzünden Safranbolu tabaklığı eski iptidai şeklinde kalmıştır. Tabaklar; deri gön(manda derisi) gibi ham malzemeyi kasaplardan satın alır, işleyip deri veya köle olarak meydana koyduktan sonra da yemenicilere satarlar. Bu gayet tabidir. Tabak, kasap ve yemenici esnafı birbirlerinden her şeyden ve herkesten ziyade "lazımı gayri müfarıkları" olduklarıdır. Safranbolu tabaklarının imal ettikleri deri, vakete, gön meşin (setgen, sathiyan) ve hatta iptidai malzeme ile iyi ve güzel renkler verilmiş vidala, glase, rugan gibi mevaddan ibarettir.

YEMENİCİLER

Karşılıklı iki kapıdan girilen derli toplu bir yer... Arasta denilen bu yerde ve bir sıra dükkanda çalışan yemeni yapımcıları hoş tatlı bir rekabet içinde hummalı bir çalışkan gösterirler. Arastanın yapısı umumiyetle yemeni etrafında toplanır. Çapula denilen altı

sert gönlü (kösele) ayakkabı altına sıralarla, kabara denilen başları yuvarlak çiviler çakılmıştır. Kadınlar için (şipşibi) denilen terlik, konçları kürklü tango kundurası (bu tabir şıklıktan gelir) yapılır. Asıl yemenicilere gelince: Gürcü biçimi denilen yüzü geniş burnu sivri, altı yumuşak, ökçesi basık ayakkabı ki, bunun yüzü üstüne ayrı meşinden süs yapılırsa adına (gudi) yemeni de denir. Bunlar ekseriyetle gençlerin ve efe geçinelerin ayakkabısıdır. Diğer boyda "düz yemeni"dir, herkes giyer. Arasta da bunlardan başka "mest ve çamurluk" denilen yumuşak çizimlerde vardır.

BOYACILIK

Bu sanat dokumacılıkta atbaşı yürür gibidir. Kadınlara has bir sanattır. Tuccardan alınan iplik yumakları yıkanıp, kirşlenir gerilerek dokunur. Boyacı esnafı bu bezleri kendilerine has renklerle boyayıp çeşitli kalıplarla baskı yaparlar. Safranbolu'da saydığım şu sanatlardan ve işlerden başka keçecilik, demircilik, tenekecilik, kuyumculuk, çekmecilik (kalıpcılıkta diyorlar) şekercilik ve kalabalık bilhassa köylere doğru ekmekçilik gibi işlerde de usta olanlar

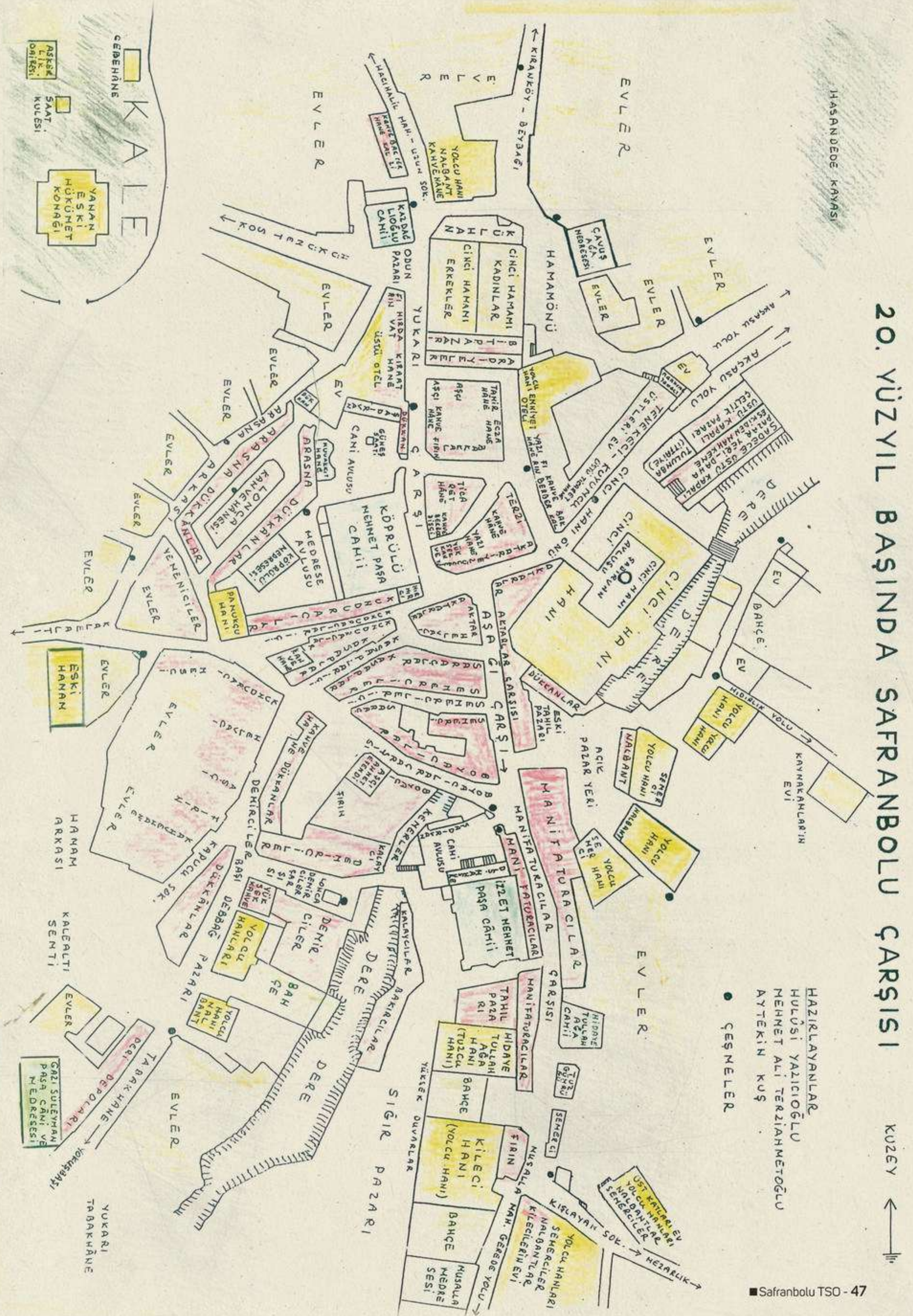
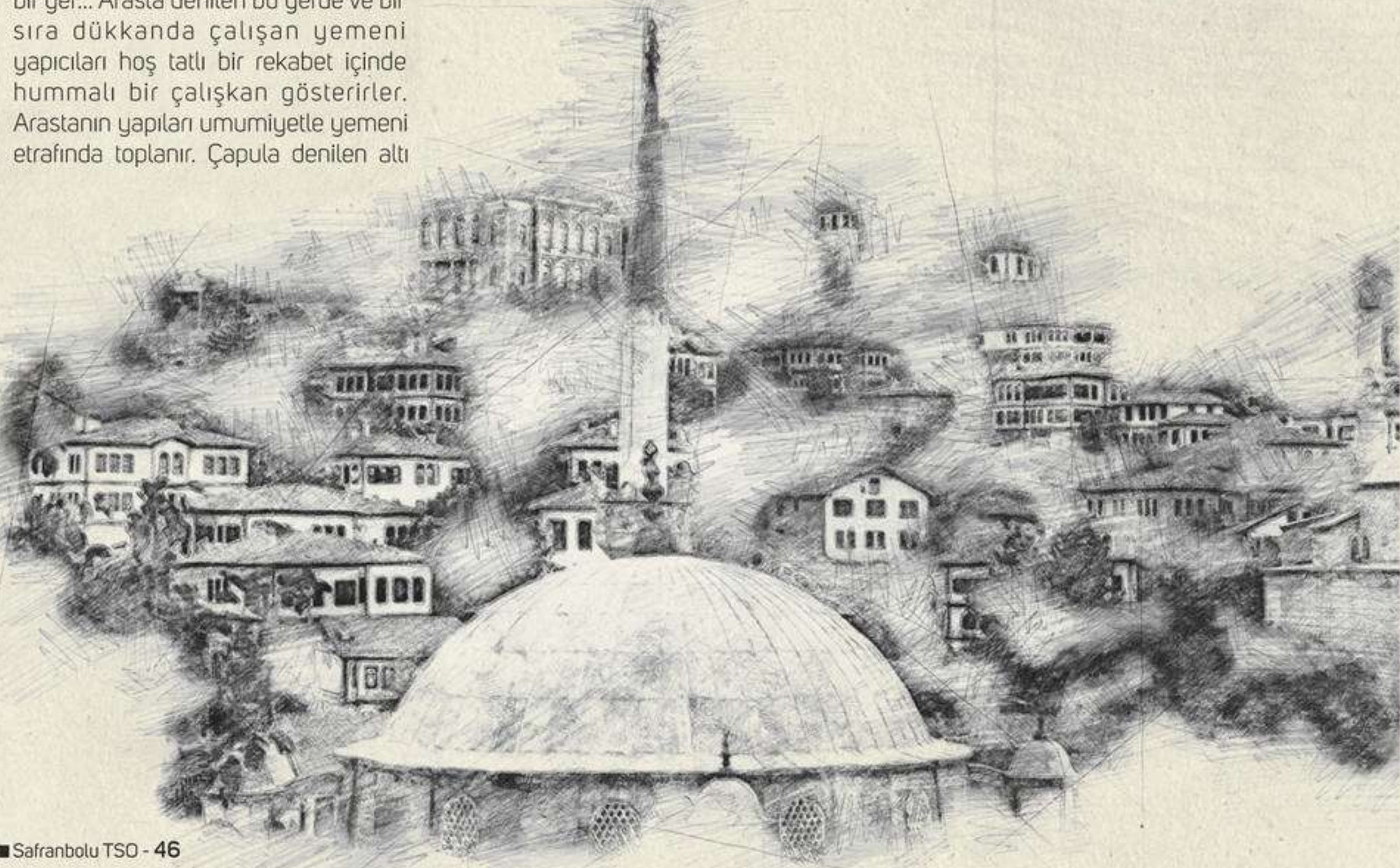
vardır. Bunların içinde tenekecilik, kuyumculuk, şekercilik ve ekmekçiliğe bilhassa yer vermek icap eder. Tenekecilik yurdun diğer ufak yerlerinde Safranbolu kadar ehemmiyet verilmiş ve özenilmiş bir sanat değildir. Hevesli işçilerin çıkardıkları mallar, bugün el yapması olmasına rağmen fabrika yapılarına benzemektedir. Kuyumculuk üzerinde uğraşan ve yapımcılar olan -şurada adlarını anmak reklam mahiyetinde olmasına rağmen kaydediyorum- Lütfi ve Sabri (TOKER) kardeşler meraklı, hevesli ve cidden çalışkan yapı bilir gençlerdendir. Şekercilik ve ekmekçilikte, Safranbolu zaten ün almış bir vaziyettir. Bugün İstanbul'un en başlı semtlerinde hangi ekmekçi vardır ki Safranbolulu olmasın. İstanbul'da "ekmekçiyim" demek, nereli olduğunu söylemeden Safranboluluyum demektir. Safranbolu'nun Yörük köyünden çıkan ekmekçiler, yaptıkları işlerin temizliği, ustalığı itibarıyla eşi bulunmaz sanat ehli dirler.

Kaynak: Bartın Gazetesi

Yıl: 1932- 1936 Sayı: 360 - 541

ARŞİV Aytekin KUŞ

İLLUSTRASYON Cemil BELDER

HAZIRLAYANLAR
HULÜSİ YALICIOĞLU
MEHMET ALİ TERZİAHMETOĞLU
AYTEKİN KUŞ

• ÇEŞMELER

Vildan Hanım Sizi tanıyabilir miyiz?

1975 yılında Safranbolu'da doğdum. İlk Orta ve Lise öğrenimini Safranbolu'da tamamladıktan sonra Afyon Kocatepe Üniversitesi, Harita Kadastro Bölümünü ve ardından Anadolu Üniversitesi İktisat Fakültesi, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkiler Bölümünü bitirdim. Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Taşınmaz Geliştirme Ana Bilim Dalında dönem birincisi olarak yüksek lisansı tamamladım. Halen aynı üniversitede Gayrimenkul Geliştirme Yönetimi Ana Bilim Dalında doktora eğitimime devam etmekte olup, 356 sahifelik "Vakıf Taşınmazlarının Durum Analizi Karabük İli Safranbolu İlçesi Örneği" adlı akademik çalışması ve "Vakıf Taşınmazları" konulu makalelerim mevcuttur.

1997 yılından bu yana Tapu ve Kadastro Teşkilatı bünyesinde görev yapmaktayım. Sırasıyla Karabük Yenice Kadastro, Karabük Kadastro, Bursa Osmangazi Kadastro, tekrar Karabük Kadastro, Kastamonu Azdavay Tapu, Karabük Tapu, Ankara Çankaya Tapu

Müdürlüklerinde hizmet ettim ve en son Rize İkizdere Tapu Müdürlüğünde Tapu Müdürü olarak görev yaparken Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü'nün 16/02/2018 tarihli olurları ile İlçemize Tapu Müdürü olarak atandım.

Bu yıl teşkilatınızın 172 yılını kutladınız Kurumunuz hakkında bize bilgiler verebilir misiniz?

İki yüzyıla yakın bir zamandan bu yana, vatandaşlarımızın güveninin ve mülkiyetinin teminatı olan Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğümüz, merkez ve taşra teşkilatımızda 20 bine yakın personelimiz, 24 Tapu ve Kadastro Bölge Müdürlüğümüz, 973 Tapu Müdürlüğümüz, 81 Kadastro Müdürlüğümüz ile ülkemizin tüm il ve ilçelerinde yılda 9 milyona yakın işlem hacmi ile yılda yaklaşık 25 milyon vatandaşımıza hizmet sunan kurumumuz bugün 172. kuruluş yıldönümünü kutlamaktadır.

21 Mayıs 1847 tarihinde Defterhane-i Amire Kalemî adıyla kurulan Genel Müdürlüğümüz, 1871'de Nezarete dönüştürülerek Defter-i Hakani

Nazırlığı olmuş ve bugün de Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü adıyla Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na bağlı olarak hizmet vermektedir.

Taşınmazlara ilişkin mülkiyet bilgilerini devlet güvencesi altında muhafaza etme, güncelleme, taşınmazlara yönelik politikalar belirleme ve yönetme konularında lider Kurum olma vizyonumuzla vatandaşlarımıza 172. Yılımızda da en kaliteli hizmeti sunmaya devam ediyoruz.

Bilgi teknolojilerini en iyi kullanan kurum ödülüne sahip Teşkilatımız, web Tapu, Tapu Takas, E-Haciz, E-terkin, Parsel Sorgulama, E-Randevu gibi projelerle vatandaşlarımıza en iyi şekilde hizmet sunmak için altyapısını geliştirmeye devam etmektedir.

Vatandaşlarımız e-devlet portalı üzerinden ulaşabildikleri Web-Tapu sistemi sayesinde, artık Tapu daairesine gitmeden hızlı, kolay ve güvenilir bir şekilde işlemlerini yapabilmektedir. Kurumumuzun Tapu sistemi ve Mülkiyet Belirleme alanındaki çalışmaları uluslararası arenaya da taşınmış olup, Berlin Büyükelçiliğimizde kurulan

tapu ataşeliği ile Almanya'da yaşayan vatandaşlarımızın tapu işlemleri de yapılabilmekte olup, ayrıca 12 ülkede daha açılacak temsilciliklerle de yurtdışında yaşayanların da tapu kadastro işlemlerini daha kolay yapabilecekleri bir sistem oluşturulacaktır. Genel Müdürlüğümüz, faaliyetleriyle birçok ülke için görüşüne başvurulmuş, referans olarak görülen bir kurum haline gelmiştir. 52 binin üzerindeki mahalle ve köyde yapılan kadastro çalışmaları 2003 yılına kadar %74,5 oranında tamamlanmışken, 2003 yılından sonra özel sektörden de yararlanmak suretiyle bu çalışmalar tamamen bitirilmiştir.

Kurumumuz gelişmiş teknolojilerden yararlanarak insanların ihtiyaç duyduğu taşınmaz değer haritalarının üretilmesi ve meskûn alanlardaki taşınmazların üç boyutlu üretimi çalışmalarına başlamıştır.

Tusaga-Aktif (CORS) projesi ile, Harita ve kadastro çalışmalarında coğrafi konum bilgileri hassas ve güvenilir biçimde toplanarak, Türkiye ve K.K.T.C. genelinde 24 saat gerçek zamanda coğrafi konumu 3-4 cm duyarlılığında belirleyen bir sistem kurulmuştur. Toplamda 158 adet istasyon ile, 10 binin üzerinde kamu ve özel sektör kullanıcılarına hizmet verilmektedir. Kurumumuz bünyesinde son teknoloji ile donatılmış Dijital Hava Kamerası olan iki adet uçagımız ile fotogrametrik haritalar üretilmektedir.

Hava fotoğraflarındaki görüntü hataları giderilerek ölçeklendirilen ortofoto görüntüler ve ortofoto haritalar, kadastro güncelleme çalışmalarının karar destek ve kalite kontrol aşamalarında yoğun olarak kullanılmaktadır.

Ayrıca ortofoto haritalar coğrafi bilgi sistemleri, kentsel dönüşüm, afet yönetimi, kent bilgi sistemleri gibi mühendislik projeleri için önemli bir altlık oluşturmaktadır.

Harita Bilgi Bankası sistemi sayesinde, meta verilere, ilgili kurumlarca internet üzerinden erişim sağlanarak, mükerrer harita üretiminin önüne geçilmektedir. Osmanlı Devleti, resmi belgeleri muhafazaya büyük önem vermiştir. Arşivimizdeki belgeler; sadece Türkiye'nin değil geçmişte Osmanlı toprağı olup günümüzde bağımsızlığını kazanan 26 ülkenin de kayıtlarını kapsamaktadır.

Bu itibarla sahip olduğumuz arşiv varlığımız, millî olduğu kadar milletlerarası bir önem ve değer de taşımaktadır.

TARBİS Projesi ile 26 ülkeye ait 25 milyon civarında eski harfli tapu kaydının çevirisi yapılmış, 3 milyon

pozdan oluşan mikrofilme alma ve dijitalleştirme işlemi gerçekleştirilmiştir, tüm bu çalışmalar yerli ve yabancı çok sayıda araştırmacının hizmetine sunulmuştur.

Genel Müdürlüğümüz Arşivimizde yaklaşık 700.000 cilt defter, 27.000 fasikül ve 32.000 belge bulunmaktadır.

Yılda yaklaşık 25.000 eski harfli tapu kaydının çevirisi yapılmaktadır.

Genel Müdürlüğümüz, Sürekli Kurumsal Gelişim Projesi Kapsamında, Safranbolu Tapu Müdürlüğü personelimizin tamamına kalite eğitimleri verilerek "kalite bilinci" oluşturulmaya çalışılmıştır. Tüm birimlerimizin sistemle tanışmış olması, bir diğer ifadeyle kalite bilincinin tüm personelimizde benimsenmesi ile modern yönetim anlayışı oluşturulmuş ve iş verimliliği artırılmıştır.

"Sürekli Kurumsal Gelişim Projesi" ile vatandaş memnuniyetini ön planda tutan, etik değerlere bağlı, kaliteli ve hızlı hizmet anlayışının kurumsal yapıya eklenerek sürekliliğin sağlanması hedeflenmektedir. Kurumumuz bünyesinde TS EN ISO 9001:2008 Kalite Yönetim Sisteminin kurulması, yürütülmesi ve belgelendirilmesi amacıyla yönelik olarak 2009 yılında başlatılan Sürekli Kurumsal Gelişim Projesinin, Türkiye genelinde merkez ve taşra birimlerimizin tamamına yaygınlaştırma ve geliştirme çalışmaları kapsamında; Müdürlüğümüz denetim sürecini başarıyla geçerek KYS ve IQNET belgesi almıştır.

Safranbolu Tapu Müdürlüğümüzün yetki alanında bulunan 79 adet Köy ve Mahallede, 2018 yılı sonu itibarıyla yaklaşık olarak 10.000 başvuru talebi,

UZMAN GÖZÜYLE

9.000 evrak kaydı ve aktif, aktsiz olmak üzere 7.000 işlem gevmiyemiz bulunmaktadır.

Bugün, kuruluşunun 172. Yıldönümünü kutlayan Tapu ve Kadastro Teşkilatımızın gelişimine ve büyümesine katkı sunan tüm çalışanlarımıza ve çok muhterem Safranbolu halkımıza kurumumuz adına şükranlarımı sunarım.

Sürekli Kurumsal Gelişim Projesinden bahsettiniz. Bu projeyi biraz kapsamlı anlatabilir misiniz?

Genel Müdürlüğümüz Sürekli Kurumsal Gelişim Projesi Kapsamında, Müdürlük personelimizin tamamına kalite eğitimleri verilerek "kalite bilinci" oluşturulmaya çalışılmıştır. Tüm birimlerimizin sistemle tanışmış olması, bir diğer ifadeyle kalite bilincinin tüm personelimizce benimsenmesi ile modern yönetim anlayışı oluşturulmuş ve iş verimliliği artırılmıştır.

"Sürekli Kurumsal Gelişim Projesi" ile vatandaş memnuniyetini ön planda tutan, etik değerlere bağlı, kaliteli ve hızlı hizmet anlayışının kurumsal yapıya eklenerek sürekliliğin sağlanması beklenmektedir.

Yüksek Seviyeli Yapı bilinciyle Strateji Geliştirme Daire Başkanlığınca yürütülmekte olan Sürekli Kurumsal Gelişim Projesi kapsamında Kurumumuz merkez ve taşra birimlerinde TS EN ISO 9001 Standardına göre kurulmuş olan Kalite Yönetim Sistemi ile kurumumuzun çalışma verimi, yönetim etkinliği ile sürekli kurumsal gelişimin sağlanması, gelişim, inovasyon, etik değerler ve yeniden yapılanma çalışmalarının desteklenmesi, bütünselleştirilmesi, kurum çalışanlarına yayılımının ve sürdürülebilirliği ile gerekli iyileştirmelerin yapılmasına katkı sağlanması ve Kurumsal hedeflerimize uygun olarak Kalite Yönetim Sisteminin kalifikasyonunun sağlanması amaçlanmıştır.

Kurumumuz bünyesinde TS EN ISO 9001:2008 Kalite Yönetim Sisteminin kurulması, yürütülmesi ve belgelendirilmesi amacıyla yönelik olarak 2009 yılında başlatılan Sürekli Kurumsal Gelişim Projesinin, Türkiye genelinde

merkez ve taşra birimlerimizin tamamına yaygınlaştırma ve geliştirme çalışmaları kapsamında; tüm birimlerimiz denetim sürecini başarıyla geçerek KYS ve IQNET belgesi almıştır. Proje ile öneri sistemi oluşturularak personelimizin kurum vizyon ve misyonuna fayda sağlayabilecek projeleri hazırlaması teşvik edilerek yönetim kavramı uygulamaya konulmuştur.

Bu çalışmalar neticesinde Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü bünyesindeki tüm Tapu ve Kadastro Müdürlükleri diğer kamu kurumları içerisinde vatandaş memnuniyeti odaklı hizmet sunumunu benimsemek suretiyle en fazla birimini Kalite Yönetim Sistemine dahil eden kamu kurumu olmanın haklı gururunu taşımaktadır. KYS ve IQNET Belgelerinin kullanımı, kurumumuzda sürekli iyileştirme mekanizmasını çalıştırarak disiplin kazandırmaktadır. Ancak belgenin alınması kusursuzluğu başardığımız anlamına gelmemekle birlikte her problemin iyileştirilmesi fırsatı olarak bir daha tekrarlanmamasını sağlayarak çözüm sunmaktadır. Genel Müdürlüğümüz talimatları gereği ve yukarıda bahsedilen Sürekli Kurumsal Gelişim Projesi kapsamında tüm personele yüz yüze yerinde eğitim verilmekte ve her hafta tüm personelin katılımı ile yeni çıkan genelgeler, mevzuat, görevlendirmeler, uygulamadaki aksaklıklar konuları ile ilgili toplantı yapılmakta, bu toplantılarda personel-

lerin görüşleri alınmakta, gerek personeller arasında ve gerekse Müdürlük olarak vatandaşlarımıza daha iyi ve kaliteli hizmetin sunulabilmesi ile ilgili olarak, personellerin fikirleri tarafımdan dikkate alınmakta ve bu şekilde personeller arasında gerekli koordinasyon sağlanıp Müdürlükte aksamaya sebebiyet veren herhangi bir olumsuzluk çözüme kavuşturulmaktadır.

Vatandaşlarımız tarafından yapılan aktif ve aktsiz işlem talepleri, danışmanlık hizmetleri, kamu kurum ve kuruluşları tarafından gelen talepler, yazışmalar, mahkeme müzakereleri ve dilekçelerin günlük takibi TAKBİS sistemi ve EBYS sistemi üzerinden sağlanarak iş ve işlemlerin Müdürlük içi sevk ve idaresi hususunda şu ana kadar herhangi bir aksama yaşanmamıştır. Müdürlük bekleme odasında bulunan "Öneri Kutusu" periyodik olarak açılıp, Bölge Müdürlüğümüze bilgilendirme yapılmak suretiyle kayıt altına alınmaktadır. Hiçbir personelim ile ilgili olarak tarafıma, görev yaptığım süre içinde vatandaş memnuniyetsizliği ya da şikayeti yansımamıştır. Ayrıca güvenlik açısından Müdürlüğümüzde bulunan güvenlik kameraları sayesinde 7/24 kayıt anlık veriler tutulmakta olup son 2 yıla ait tüm kayıtlara da erişilebilmektedir.

Reportaj & Fotoğraflar: Yasin Dikmen

*Karapınar Tarlaları / Safranbolu

Fotoğraf: Cemil Belder

"Ey Vatan toprağı! Sen, seni sevenlerin mezarı değilsin.
Türk milleti için bereketini ve zenginliğini göster "
- Mustafa Kemal ATATÜRK

Bütün güzelliğine, cömertliğine, anne kucağını aratmayan şefkatine rağmen, Anadolu topraklarında mutlu olamadık. İfritle bırakmadı peşimizi, düşmedi yakamımızdan. "Bizim ifritlerimiz, bahanelerimizdir. Bizim ifritlerimiz, tembelliğimizdir." (Alemdar Yalçın) Bizim ifritlerimiz tarihi bilmememiz, yaşadığımız toprakları tanımamamız ve cahilliğimizdir. Bu yüzden hiç sebepsiz kıydık birbirimize. Bu yüzden yandık, yakıldık. Zincirlere vurulup, can evimizden oklandık. Bu topraklarda, bizden önce yaşayanların bir öyküsü vardı. Onlara kulak vermedik. Nasıl geldiler, nereye gittiler, sormadık. Toprak kendine iyi davrananı, sevgiyle kucaklar. Bereketini, cömertçe sunar. Sofrası zengin, suları temizdir. Bağrından hayat fışkırır. Üstüne gelip konanlar, gaflet uykusuna dalınca, cahilliği bir urba gibi giyince, unuttunca insanlığı, o da küser. Gökyüzü kıskanır yağmuru. Toprak yaşlı bir adamın yüzü gibi kırış

ARAŞTIRMACI - YAZAR
HÜSEYİN KARATAŞ

kırış olur. Eller yarılr, çatlar. Yeşil çayırın, bakımlı bağların yerini çalılar, dikenler, kaktüsler alır. Meydan yılanlara, çıyanlara, akreplere kalır. Coğrafya kaderimizi belirler. Yaşadığı coğrafyayı bilmeyen, kendini koruyamaz. Bu topraklarda yaşayanlar, tarihi bir yanına, coğrafyayı bir yanına koyup, bunların gerçekliğini unutmadan yaşayacak. Yeni yetişen nesiller, yaşadığı toprakları hakkıyla öğrenmezse, kolayca düşmanın tuzağına düşer. Emperyalist güçlerin, topraklarımızda gözü olanların, bize komplo kuranların hedefi, tam da budur. Doğduğu şehrin, köyün, kasabanın dağlarını bilmeyen, tepelerine çıkmayan, göllerine dalmayan, mağaralarında dolaşmayan, nehirlerini tanımayan insanlardır düşmanın istediği. İçinde yaşadığımız bu toprakları dağda keçi güden çoban kadar tanımak zorundayız. Hangi dağda hangi ağaç vardır, aç kalırsak, neleri bulup yeriz, hayatta nasıl

kalırsak, bu bilgiler belleğimizde olacak. Bize hayat veren toprakların, sıcaklığını, soğukunu, rüzgârını, yağmurunu iyi bileceğiz. Toprağı çatlatan kurak günleri beynimize kazıyacağız. Nerde sis olur, nerde duman yürür, toprak ne zaman uyanır, cemreler ne zaman düşer, göçmen kuşlar ne zaman gelir ve ayrılır ülkemizden, bu bilgileri kalbimizle tespih gibi çekeceğiz. Havayı, suyu toprağı sadece kendimizin sanıp, kirlitip bozmayacağız. Çevremize saygımız olacak. "Baltalar elimizde, uzun ipler belimizde." deyip kırıp dökmeyeceğiz, yakmayacağız ormanları.

Ne yeniden toprak, ne yeniden testi oluruz. Güneşe dönmeyi, güneşle birlikte dönmeyi alışkanlık edinmiş günebakan çiçekleri gibi, hepimiz ışığın peşinde koşuyoruz. Bulutlar perdelediğinde. Görünmez olduğunda güneş. Günebakan çiçekleri yüzünü nasıl birbirine dönüyorsa, nasıl birbirinin enerjisinden yararlanıyorsa, biz de öyle yapacağız. Güneş karardığında, ay kaybolduğunda, kötü günler kapımıza gelip dayandığında, biz de günebakan çiçekleri gibi birbirimize sarılacağız. Yaşam enerjimizi birbirimize aktaracağız. Kötü günlerin, en sağlam dostlukların kurulmasına vesile olduğu gerçeğini unutmayacağız.

"Coğrafya kaderdir" diyorlar. Coğrafya yalnızca kaderimiz mi? Anadolu, binlerce yıl bu topraklarda yaşamış insanların ölümleri evi aynı zamanda. Bu topraklarda yaşayanlar, kendinden öncekilerin hayatını bilecek. Serüvenlerini araştırarak. Tarih bunun için lazım. Coğrafya kitapları bunun için başucumuzda olacak. Bu coğrafyaya gelenlerin, nasıl yaşadığını, ne ürettiğini, hangi hataları yaptığını ve yok olup gittiğini öğreneceğiz? Bunları bilmeden bu topraklarda sonsuza kadar özgürce yaşamaz. İstanbul'un kültür ve zarafetini yansıtan, kendine has müziği olan, evleri, sokakları ile zengin bir kültürün emanetçiliğini yapan Safranbolu, hala bilinmeyi bekliyor. Binlerce yıldır aynı tasta ezilen kınayla gelin olan kızların hikâyesi, tefebaşları eldeilmek ilmek ilmek işleyen kadınların hayalleri, özlemleri,

umutları keşfedilmek için sırada duruyor.

Kitalar arasında uzanan Anadolu; ihtiras dolu nice kralların, kıyıcı, kan dökücü nice komutanların mezarı olmuştur. Her tabakası soğan zarı gibi kendinden önceki medeniyetlerin izlerini, anılarını saklıyor. Büyük biraşk ile bu topraklara gelip, konanlar, zamanla iklimin güzelliği, zenginlik ve bereketin rehabetiyle kendinden geçtiler. Kendilerinden önce buralara gelip yer tutanların başına gelenleri unuttular. Bu gerçek bir kılıç gibi başlarının üstünde durması ve onları uyarması gerekirken, onlar gerçeği kuştüyü yataklara yatırıp, ipek çarşafı sardılar. Hâlbuki Anadolu'yu vatan yapanların, bir gözü açık olmalıydı, bir kulağı dik. Tarih bize öğretiyor ki, gaflet uykusuna dalanlar bir daha uyanmıyor. Dirlik düzen bozuluyor, şehirler yanıyor, obalar çöküyor. Tabiat yüz vermez oluyor. Toprak ana bu kayıtsız insanların karşısında taş kesiliyor. Anadolu'nun o katmerli yapısında yerini almış milletlerin başına gelenleri bu yüzden bilmek durumundayız. Bu topraklarda daha uzun ömürlü olmak için, onların tecrübelerine ihtiyacımız var.

Söylediğimiz ezgilerde, bizden önce yaşayanların hayatından sesler var. Dokumalarımızda, onların renklerini kullanıyoruz. Güneşin sarısı, denizin mavisi, tabiatın yeşili aynı kumaşta yer alıyor. Bazen Ege kıyılarında fistan, bazen batı Karadeniz'de yazma, bazen üç etek bazen genç kızlara

şalvar oluyor. Kullandığımız, damgalar, mühürler, semboller binlerce yıl öncesiyile bugün arasında bağ kuruyor. Anadolu'nun kanla yoğrulmuş topraklarında, tarih tekrar tekrar karılıp, yazılıyor. Savaşlar, savunmalar aynı geçitlerde, aynı tepelerde, ırmakların aynı kıyılarında gerçekleşiyor. Güneş, rüzgârı, yağmuru, suyu doğru hesap edenler, dün neden kazandırsa savaşı, yaşadığı coğrafyayı doğru bilenler de bugün o yüzden kazanıyor.

Bu topraklarda insanca yaşamak istiyorsak, aykırı olmayı da bileceğiz. Başkalarına benzeyenler, sıradan olanlar yürüdüğünde iz bırakmaz. Dünyanın geri kalanına benzemek sıradanlığa düşmektir. Sıradan insan kendine verilen şansı kullanamaz. Bu topraklarda yaşama şansı verilmiş olanlar, bu şansı simsiki kavramalı ve

GEZİ-YORUM

kendi notasını çalmalı. Hayat bütün canlıların kendi notalarıyla yerini aldığı ve müziğini icra ettiği büyük bir senfoni değil mi? Biz eksik kalırsak, senfoni tamam olur mu?

İki kıta arasında yüksek bir çeyiz sandığına benzeyen bu topraklar, onlarca medeniyetin hatırasını içinde saklıyor. Kadim kültürlerle bekleşim yapıyor. Anadolu bazen soğuk, bazen sıcak, bazen donduran, kimi zaman

olgunluğuna sahiptir. Ruhunu bu topraklarda yaşamış insanların ruhundan emzirmiştir. -Atalar sözü dediğimiz sözleri bu yüzden değerlidir. Söylediği ezgiler, yaktığı türküler, anlattığı masallar, günümüzün usta kalemelerini bile kendine hayran eder. Her köşede, romanlarda rastlayamayacağınız kadar gerçek özgün hikâyelerle çıkar karşınıza. Sözleri cezbeli, anlatımları destansı, dilleri dinleyeni gönül kökünden kavrayacak kadar samimidir. Bu toprakların acısını, derdini, neşesini, sevincini, aşkını, nefretini öfkesini ve muhabbetini anlatırken kurgulamaz. Yaşadığını anlatır. Yaşıyormuş gibi anlatır. Onları dinlerseniz, sonunda kuzularla kırılmaya kalkışmış bir sürü insanın hikayesi olur dağarcığınızda. Günümüz aydınına düşen, bir parçası olduğumuz Anadolu insanını iyi tanımaktır. Yazarken onun diliyle yazmak, konuşurken onun gönlüyle konuşmaktır. Onun yaptığı gibi, bazen herkes konuştuğunda susmak, herkes sustuğunda konuşmaktır. Bu topraklar bereketli topraklardır. Kültürce zengindir, medenidir, merhametlidir. Bugün, teknolojinin bir sonucu olarak yalnızlaştık. Geçmiş unuttuk, gelenekten koptuk. Tecrübelerimiz uçup gitti. Şimdi hafızamızı tazeleme zamanı. Yoksa geçmişin tecrübelerini hatırlamadan, geleceğe yapacağımız yolculuk çok meşakkatli olur. Dünün hatalarını yineleriz, acılarını, kederlerini tekrar yaşarız. Her hayat bir maceradır. Maceraları din, inanç, ırk parantezine almadan, taraf tutmadan araştırıp öğrenmeliyiz. İkilik tuzağına düşmeden, gerçek maceraların izini sürmeliyiz.

"Adını hatırlayan son insan öldüğünde, gerçekten ölürsün." demiş bir düşünür. Hatırlanmak, insan arzularının zirvesiyken, unutulmak en büyük korkusudur. Nemrut'taki Kral Mezarları, Mısır'daki piramitler, Anadolu'ya serpilmiş kaya mezarları, tümölüler, hep ölümden sonra yaşama arzusunun bir işaretidir. Her insan uzun yaşamak ister. Her insan ölümsüzlüğü arzular. Bunun

mümkün olmadığını bildiğinden, ölümden sonra yaşayabilmenin yollarını arar. Kimi can feda diyerek bunu kahramanca yapar, kimi Köroğlu gibi zalime kızıp dağa çıkar. Kimi Ferhat gibi dağı deler. Kimi mecnun olup çöle düşer. Kimi de Hasan Sabbah olmayı seçer. Suikastlar düzenler, yalancı cennetler kurar, düzen bozar. Malazgirt'de Alparslan olmak zordur. Selimiye'de, Süleymaniye'de Sinan olmak zordur. Belki İstanbul'u fethetmek için Fatih olmak kolaydır da, Mevlana olmak, Seyyit Bereke olmak, Yunus olmak, Hacı Bektaş olmak zordur.

Anadolu yalnızca karanlıkta görenlerin değil, karanlığı da görenlerin diyarındır. Onların ışığı bu gün bile düştüğü yeri aydınlatıyor. Eski bir tapınak yazıtının "Başkalarına kulak ver; aptal ve cahil olduklarında bile dinle onları, çünkü dünyada herkesin bir öyküsü vardır." (Xsentus MÖ 9.yy) diye öğütlediği gibi, her öykü değerlidir. Her öykü öğreticidir. Sinop'lu Diogenes, Karadeniz Ereğli'sinden Herakleides, Didim'den Thales, Konya'dan Roma diyarının güneşi Mevlana, Kırşehir'den Hacı Bektaş Veli, "Canlar canını buldum, bu canım yağma olsun.." diyen her canın canı Yunus Emre gibi güneşlerin aydınlattığı topraklardır Anadolu.

Ege kıyılarında kumlara uzanıp, denizi seyre dalanlar bilir, dalgalar bir şifacının parmakları gibi hiç durmadan dokunur kıyıya. Son atılışını köpükler içinde yapan dalga, bir parça kum bırakırken sahile, bir parça kumu da geri alır denize. Karadeniz öyle değildir. Egenin minik dalgaları burada devasa boyutlara ulaşır. Denizle dik yamaçlar arasında, hep bir kapışma, hep bir güç gösterisi vardır. Karadeniz, gücünü biriktirecek ardı ardına toslar kayalıklara. Kepezler yerinde sakin durur. Kendinden emindir. Göğsünü germiş, denizi bekler. Kayalıklar, her toslamada beyaz köpüklere boğulur. O çarpışma anı, cenk meydanının sesi olup ulaşır kulaklara. Ne deniz vazgeçer öfkesinden, ne kayalıklar geri çekilir. Ege'de bu mücadeleyi yer yer deniz kazanırken, Karadeniz'de

Fotoğraf: Cemil Belder

da yakan, rüzgârların kuşatması altında... Dört bir yandan esen rüzgârlar, acelesi olmayan heykeltıraşlar gibi, Anadolu'nun dağını taşını yontmakta. Göller kurumakta, dağlar bitki dokusunu, ovalar verimli toprağını kaybetmekte.

Medeniyetlerin zamana meydan okuyan taş eserleri toprağa gömülmekte. İz sürücüler, geçmişle geleceğin bağına kuramamanın çaresizliği içinde kıvrınmakta. Anadolu insanı, bir dervişin gönül

GEZİ-YORUM

sınırlar nettir. Ve kavga hiç bitmez. Yaşadığımız toprakları tanımak için çıktığımız gezi devam ediyor. Bu topraklara binlerce yıl önce gelmiş atalarımızın izlerini arıyoruz. Her köşede gördüğümüz ren renk çiçeklerin köklerinin peşindeyiz. Bir rüzgârla gelip dayanmıştık Anadolu'nun kapılarına. Bizden önce, başka rüzgârlarla gelenlerin izlerinin üstünden esip geçtik. Dağlarına, köylerine, şehirlerine kendi damgamızı vurduk, kendi izimizi bıraktık. Kendi rengimizle boyadık konduğumuz her yeri. Kendi sesimizle seslendik dünyaya. Şehirler, köyler, dağlar, nehirler hep Türkçeleşti. Safranbolu'yu merkeze alarak yaptığımız geziler, rüzgârların aşındırdığı o izleri bulma amacını taşıyor. Tabiata bu gözle bakıyoruz. Dinlerken bu dikkatle dinliyoruz. Ulaştığımız her bilgi, her gelenek, her folklorik değer bizi çocukça sevindiriyor. Bulduklarımız bizi köklerimize ulaştırıyor. Dalla yaprağın, çiçekle kökün bağı kuruyor. Anadolu topraklarının tekin olmadığını biliyoruz. Üstünde gözü olanların iştahla diş gıcırdatıldığını, kuytularda sinsi planlar yaptığını

seziyoruz. Anadolu'ya gelip yerleşen her kavim kendinden öncekinden yararlanmıştır. Bizden önce yaşamış insanların ruhları bu topraklarda, bir buhurdan gibi tütüyor. O ruhların binlerce yıl önce yaşamış tecrübeleri topraktan yükselen sabah dumanı gibi aramızda dolaşıyor. Anıları bugün de hayatımıza çeki düzen veriyor. Dağ başları bu yüzden boş değil. Her biri, diğerine bir menzil uzaklıktaki yatırlar, türbeler, evliya mezarları, şifalı sular, mucize sunan mekânlar bize dünle ilgili kesin ve açık bilgiler vermekte. Yarınki hayatların yoluna, yıldız tozları serpmekte. Hasan Dedeler, Yıldız babalar, Geyikli babalar, Kurt babalar, Ali babalar, yakın çevremizde bunun işareti.

Doğru yanlış, iyi kötü, güzel çirkin, yeryüzünde her zaman birlikte var olmuştur. Bazen biri diğerine galip gelerek onu kuşatmış, zamana kendi damgasını vurmuştur. Hiçbiri diğerine sürekli hâkim olmamış, hâkimiyet çabaya, çalışkanlığa, azme göre el değiştirmiş, güç bazen kötülerin eline geçmiştir. O çağlarda dünya kararmış, çığlıklar artmış ölüm tırpanı durup dinlenmeden çalışmıştır. Gökyüzünün kapıları, artık bize kapalı... Oradan bilgiler alacak ve bizlerle paylaşacak sezgisi güçlü

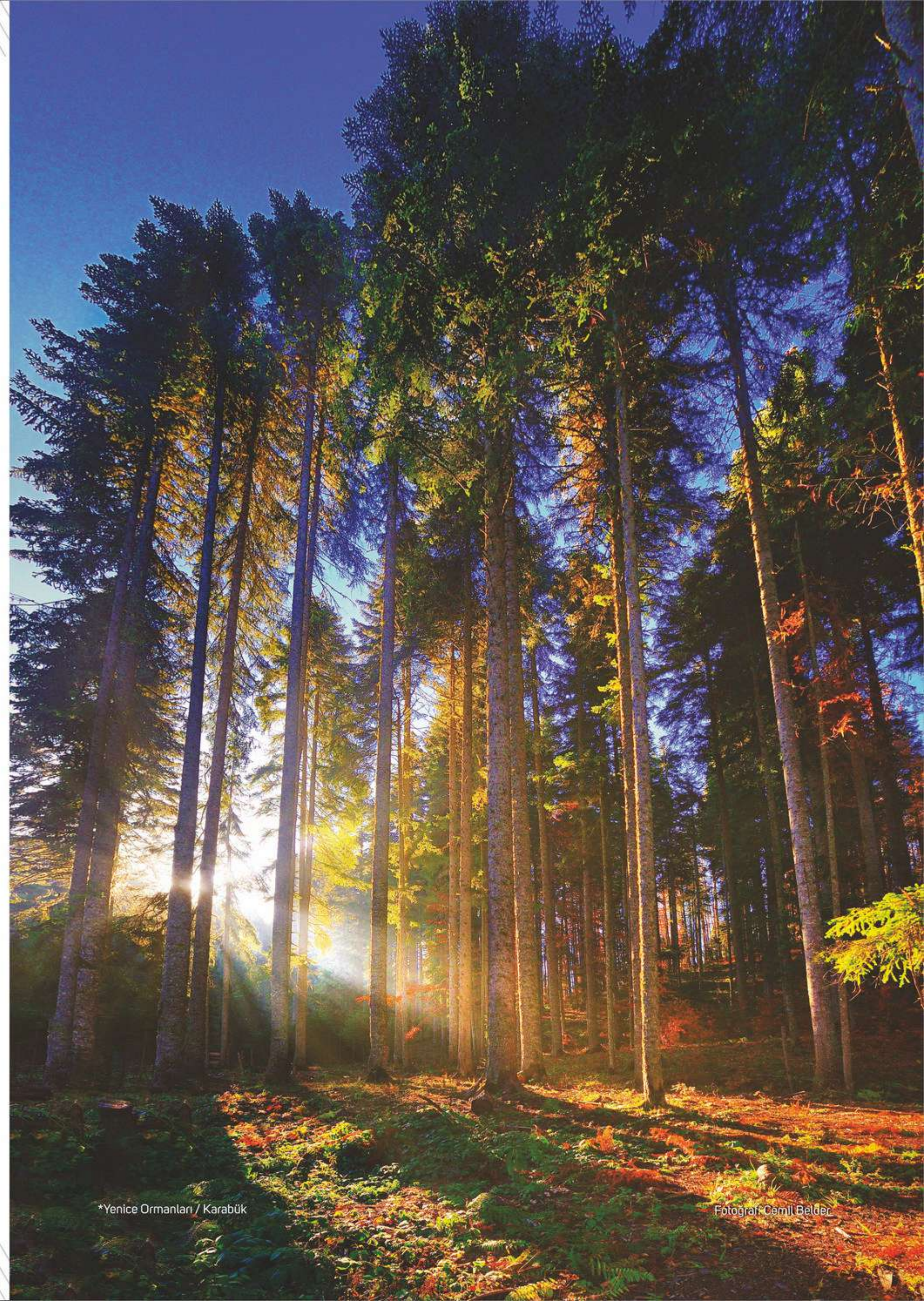

* Karakoyunlu Kral Mezarı / Övacık

ruhlar aramızda değil. Yaşadığımız toprakların dilini öğrenmeden, hikâyesini bilemeyiz. Öyleyse, maziyle Atiyi buluşturmak için ayağa kalkmalı, işe koyulmalıyız. Önce yaşadığımız çevreyi bir kuyumcu hassasiyetiyle incelemeliyiz. Bizden önce üretilmiş her bilgiye ulaşmalıyız. Gerekirse yakın çevremizin bütün dağlarına çıkacağız. Bütün kanyonlara ineceğiz. Bütün şelalelerini tanıyıp, sularında ıslanacağız. Ayağımıza takılan her taş döndü bakacağız. Unutma, zaman, kendi hikâyelerimizi yaşatmak zamanıdır...

Fotoğraf: Cemil Belder

*Yenice Ormanları / Karabük

Fotoğraf: Cemil Belder

SAFRANBOLU TSO'DAN HİJYEN EĞİTİMİ

www.safraanbolutso.org.tr

Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası ve Safranbolu Halk Eğitim Müdürlüğü tarafından ortaklaşa düzenlenen Hijyen Eğitimi Safranbolu TSO'nun toplantı salonunda gerçekleşti. Eğitim hakkında bilgi veren Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı Ali Sami Acar, "Hijyen, ilgili bakanlık tarafından Resmi Gazete 'de yayınlanan Hijyen Eğitimi Yönetmeliğine göre çalışan personelin, kendi ve halk sağlığını koruyacak şekilde hizmet vermeyi sağlamak için yapılan uygulamaların ve alınan temizlik önlemlerinin tamamıdır. İlgili bakanlık tarafından 13 Temmuz 2013 tarihinde Resmi Gazetede

yayımlanan Hijyen Eğitimi Yönetmeliğine göre, başta gıda sektör olmak üzere, diğer benzeri sektörlerde hijyen eğitimi almayan kişiler çalışamaz. Eğer firmalarda Hijyen Eğitimi olmayan personel çalışırsa her çalışan başına 456tl ile 1.833tl para cezası ile karşı karşıya kalabilirler. Biz üyelerimizin mağdur durumuna düşmemeleri için sürekli ücretsiz olarak Hijyen Eğitimi açıyoruz. Bu eğitimimize de 50'den fazla üyelerimizin istihdam ettikleri personelleri katılmışlardır. Üyelerimizin talepleri doğrultusunda Odamızda eğitimler açmaya devam edeceğiz." dedi

www.safranbolutso.org.tr

   /safranbolutso

cemil beldeci
FOTOĞRAFİ

